

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ

od 3. novembra 2012 do 31. januára 2013

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Azyl a víza.....	3
C.	Oblasť: Dane	4
D.	Oblasť: Doprava.....	7
E.	Oblasť: Duševné vlastníctvo	8
F.	Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť	9
G.	Oblasť: Hospodárska politika	9
H.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	9
I.	Oblasť: Inštitucionálne právo.....	12
J.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	13
K.	Oblasť: Poľnohospodárstvo	14
L.	Oblasť: Sociálna politika.....	14
M.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	15
N.	Oblasť: Štátna pomoc	16
O.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	17
P.	Oblasť: Verejné obstarávanie	21
Q.	Oblasť: Voľný pohyb kapitálu.....	22
R.	Oblasť: Voľný pohyb osôb	23
S.	Oblasť: Voľný pohyb služieb.....	24
T.	Oblasť: Voľný pohyb tovaru	25
U.	Oblasť: Životné prostredie.....	26
V.	Oblasť: Zásady, ciele a úlohy Zmlúv	27
II.	Judikatúra Všeobecného súdu.....	27
A.	Oblasť: Duševné vlastníctvo	27
B.	Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť	29
C.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	29
D.	Oblasť: Inštitucionálne otázky.....	31
E.	Oblasť: Poľnohospodárstvo	32
F.	Oblasť: Prístup k dokumentom	33
G.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	34

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-119/12 Probst (22. 11. 2012)

„Elektronické komunikácie – Smernica 2002/58/ES – Článok 6 ods. 2 a 5 – Spracovávanie osobných údajov – Údaje o prenose dát potrebné na vystavenie a vymáhanie faktúr – Vymáhanie pohľadávok treťou spoločnosťou – Osoby konajúce na pokyn poskytovateľov verejných komunikačných sietí a verejne dostupných elektronických komunikačných služieb“

Právo EÚ umožňuje poskytovateľovi verejných komunikačných sietí a verejne dostupných elektronických komunikačných služieb preniesť údaje o prenose dát na postupníka, na ktorého postúpil svoje pohľadávky za účelom ich vymáhania. Tento postupník však môže spracovávať len tie údaje, ktoré sú nevyhnutné na vymáhanie postúpených pohľadávok a iba pod podmienkou, že uvedené údaje spracováva na pokyn poskytovateľa služieb. Postupníkom sa pri tom rozumie osoba konajúca len na základe pokynov a pod dohľadom daného poskytovateľa služieb.

C-26/11 Belgische Petroleum Unie a i. (31. 1. 2013)

„Smernica 98/70/ES – Kvalita benzínu a naftových palív – Články 3 až 5 – Environmentálne špecifikácie palív – Smernica 98/34/ES – Postup pri informovaní v oblasti technických noriem a predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby poskytované informačnou spoločnosťou – Články 1 a 8 – Pojem ‚technický predpis‘ – Povinnosť oznámiť návrhy technických predpisov – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca ropným spoločnostiam, ktoré uvádzajú na trh benzín a/alebo naftové palivá, povinnosť uviesť na trh počas toho istého kalendárneho roka aj určité množstvo biopalív“

Právo EÚ podľa Súdneho dvora nebráni takej vnútroštátnej úprave, ktorá ukladá ropným spoločnostiam, ktoré uvádzajú na trh benzín a/alebo naftové palivá, povinnosť uviesť na trh počas toho istého kalendárneho roka aj určité množstvo biopalív prostredníctvom zmiešania s týmito produktmi, pokiaľ je toto množstvo vypočítané na základe percentuálnych podielov z celkového množstva uvedených produktov, ktoré dodávajú na trh počas roka, a pokiaľ sú tieto percentuálne podiely v súlade s hornými hranicami stanovenými v príslušnej smernici.

B. Oblasť: Azyl a víza

C-175/11 H.I.D a i. (31. 1. 2013)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný európsky azylový systém – Žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny o získanie postavenia utečenca – Smernica 2005/85/ES – Článok 23 – Možnosť využiť prednostné spracovanie žiadostí o azyl – Vnútroštátne konanie s prednostným posúdením žiadostí podaných osobami, ktoré patria do určitej kategórie definovanej na základe kritéria štátnej príslušnosti alebo krajiny pôvodu – Právo na účinné súdne preskúmanie – Článok 39 uvedenej smernice – Pojem ‚súdny orgán‘ v zmysle tohto článku“

Smernica Rady 2005/85/ES nebráni tomu, aby členský štát pri dodržaní základných zásad a záruk uvedených v kapitole II smernice posúdil určité kategórie žiadostí o azyl definované na základe štátnej príslušnosti alebo krajiny pôvodu žiadateľa o azyl prednostne alebo v zrýchlenom konaní. Súdny dvor tiež dospel k záveru, že írsky systém týkajúci sa priznávania alebo odnímania postavenia utečenca spĺňa kritérium nezávislosti, a teda rešpektuje právo na účinný opravný prostriedok.

C. Oblasť: Dane

C-511/10 BLC Baumarkt (8. 11. 2012)

„Šiesta smernica o DPH – Článok 17 ods. 5 tretí pododsek – Právo na odpočet dane zaplatenej na vstupe – Tovary a služby používané tak pri zdaniteľných plneniach, ako aj pri plneniach oslobodených od dane – Prenájom budovy na obchodné účely a na bývanie – Kritérium na výpočet odpočítateľnej pomernej časti DPH“

Právo EÚ a šiesta smernica o DPH nebránia tomu, aby členské štáty, v rámci čo najpresnejšieho výpočtu odpočítateľnej pomernej časti DPH zaplatenej na vstupe, použili na dané plnenie namiesto metódy založenej na obrate inú metódu alebo kľúč rozdelenia, ak zvolená metóda zaručí presnejšie určenie tejto odpočítateľnej pomernej časti než metóda založená na obrate. Splnenie týchto podmienok prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

C-165/11 Profitube (8. 11. 2012)

„Šiesta smernica o DPH – Uplatniteľnosť – Colný kódex Spoločenstva – Tovar pochádzajúci z tretej krajiny a umiestnený do režimu colného uskladňovania na území členského štátu – Spracovanie tovaru v režime aktívneho zošľachtovacieho styku v podmieničnom systéme – Predaj tovaru a opätovné umiestnenie do režimu colného uskladňovania – Zotrvanie v tom istom colnom sklade počas všetkých transakcií – Dodanie tovaru za protihodnotu na vnútroštátnom území – Zdaniteľná udalosť na účely DPH“

Súdny dvor v tomto rozsudku skúmal, či predaj tovaru, ktorý pochádza z tretej krajiny a ktorý bol umiestnený v režime colného uskladňovania v členskom štáte, potom spracovaný v režime aktívneho zošľachtovacieho styku v podmieničnom systéme a následne znovu umiestnený do režimu colného uskladňovania, pričom počas všetkých týchto transakcií bol v tom istom colnom sklade nachádzajúcim sa na území tohto členského štátu, podlieha DPH v zmysle šiestej smernice.

Súdny dvor v prvom rade dospel k záveru, že skutočnosť, že tento tovar zmenil colný režim, nie je takej povahy, aby sa tento tovar mohol považovať za dovezený a v dôsledku toho predmetný tovar nepodliehal dovoznému DPH. Následne Súdny dvor skúmal, či predaj tovaru ako vo veci samej predstavuje dodanie tovaru za protihodnotu v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou v zmysle článku 2 bodu 1 šiestej smernice. Konštatoval, že predaj ako vo veci samej predstavuje dodanie tovaru, a preto v zásade podlieha DPH na základe šiestej smernice, okrem prípadu, ak by uvedený členský štát využil možnosť oslobodiť tento predaj od DPH na základe článku 16 ods. 1 tejto smernice, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

C-438/11 Lagura Vermögensverwaltung (8. 11. 2012)

„Colný kódex Spoločenstva – Článok 220 ods. 2 písm. b) – Dodatočné vyberanie dovozného cla – Legitímna dôvera – Nemožnosť preukázať správnosť osvedčenia o pôvode tovaru – Pojem ‚osvedčenie založené na nesprávnom opise faktov poskytnutých vývozcom‘ – Dôkazné bremeno – Systém všeobecných colných preferencií“

Predmetom prejudiciálneho konania bolo dodatočné vyberanie dovozného cla od istej spoločnosti z dôvodu dovozu tovaru do EÚ. V rámci overovania pravdivosti údajov v osvedčeniach o pôvode výrobkov kompetentné orgány tretej krajiny potvrdili, že sú autorom uvedených osvedčení, no nemohli overiť ich obsah, pretože spoločnosti, ktoré boli uvedené ako vývozcovia, už neexistovali. Osvedčenia o pôvode však neboli vyhlásené za neplatné. Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ kompetentné orgány tretej krajiny nedokážu v rámci dodatočnej kontroly z uvedených dôvodov preukázať, či osvedčenie o pôvode, ktoré vydali, vychádza zo správne uvedených skutočností vývozcom, dôkazné bremeno preukázania pravdivých skutočností prechádza na osobu zodpovednú za dovoz. Podľa Súdneho dvora v tomto prípade colné správy členských štátov nie sú povinné uznať posúdenie vykonané colnými orgánmi štátu vývozu, pretože preferenčný režim nie je zavedený medzinárodnou dohodou zaväzujúcou EÚ a tretí štát na základe vzájomných povinností, ale autonómnym opatrením EÚ.

C-174/11 Zimmermann (15. 11. 2012)

„Šiesta smernica o DPH – Oslobodenia od dane – Článok 13 A ods. 1 písm. g) a článok 13 A ods. 2 – Služby úzko spojené so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením poskytované organizáciami, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo inými organizáciami, ktoré boli uznané za charitatívne – Uznanie – Podmienky neuplatniteľné na organizácie iné, ako sú organizácie, ktoré sa spravujú verejným právom – Voľná úvaha členských štátov – Hranice – Zásada daňovej neutrality“

Táto vec sa týkala problematiky oslobodenia od DPH pri poskytovaní služieb úzko súvisiacich so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením. Súdny dvor rozhodol, že ambulancná starostlivosť úzko súvisiaca so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením poskytovaná obchodnými poskytovateľmi za rovnakých podmienok, ako túto starostlivosť poskytujú úradne uznané charitatívne organizácie, pričom obaja poskytovatelia sú subjektmi súkromného práva, nesmie podliehať inému režimu DPH.

C-247/10 P Zhejiang Aokang Shoes v. Rada EÚ (15. 11. 2012)

„Odvolanie - Dumping - Nariadenie (ES) č. 1472/2006 - Nariadenie (ES) č. 384/96“

Vec sa týkala odvolania voči rozsudku Všeobecného súdu, ktorým sa odvolateľ domáhal určenia neplatnosti nariadenia č. 1472/2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname. Súdny dvor zrušil rozhodnutie Všeobecného súdu a rovnako aj uvedené nariadenie vo vzťahu k odvolateľovi, keďže usúdil, že rôzne články napadnutého nariadenia stanovujú rôzne spôsoby výpočtu cla pre odvolateľa, čím si navzájom odporujú v obsahu a účele.

C-395/11 BLV Wohn- und Gewerbebau (13. 12. 2012)

„Dane – Šiesta smernica o DPH – Rozhodnutie 2004/290/ES – Uplatnenie výnimočného opatrenia členským štátom – Povolenie – Článok 2 bod 1 – Pojem ‚stavebné práce‘ – Výklad – Zahrnutie dodávok tovaru – Možnosť čiastočného uplatnenia tejto výnimky – Obmedzenia“

V tomto konaní išlo predovšetkým o to, či má členský štát právo vykonávať výnimku zo smernice o DPH iba čiastočne na určité ním vytvorené podskupiny plnení. Súdny dvor rozhodol, že to možné je, ak pri vytváraní týchto podskupín členský štát dodrží zásadu daňovej neutrality, ako aj všeobecné zásady práva EÚ, predovšetkým zásadu proporcionality a právnej istoty. Dodržanie týchto zásad prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.

C-549/11 Orfej (19. 12. 2012)

„DPH – Smernica 2006/112/ES – Články 63, 65, 73 a 80 – Zriadenie práva stavby fyzickými osobami v prospech spoločnosti výmenou za stavebné služby poskytnuté touto spoločnosťou uvedeným fyzickým osobám – Zmluva o výmene – Daň z dodania stavebných služieb – Zdaniteľné plnenie – Splatnosť – Vopred vyplatená celková protihodnota – Preddavok – Základ dane plnenia v prípade protihodnoty spočívajúcej v nehnuteľnom majetku alebo službách – Priamy účinok“

Vec sa týkala situácie, keď štyri fyzické osoby (vlastníci pozemku) zriadili právo stavby na ich pozemku v prospech istej spoločnosti. Ako protihodnotu za toto právo sa dotknutá spoločnosť zaviazala previesť na vlastníkov pozemku vlastníctvo k niektorým objektom nachádzajúcim sa v ňou financovanej, postavenej a vlastnenej budove na ich pozemku. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ nebráni tomu, aby vznikla daňová povinnosť k DPH z týchto stavebných služieb už v okamihu, keď bolo zriadené právo stavby, t. j. predtým, než došlo k poskytnutiu týchto služieb, ak sú v okamihu zriadenia tohto práva už všetky príslušné prvky tohto budúceho poskytnutia služieb známe a hodnotu uvedeného práva možno vyjadriť v peniazoch, čo prislúcha preskúmať vnútroštátnemu súdu.

C-360/11 Európska komisia v. Španielsko (17. 1. 2013)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Uplatnenie zníženej sadzby – Článok 96 a článok 98 ods. 2 – Príloha III body 3 a 4 – Farmaceutické výrobky, ktoré sa bežne používajú v zdravotníctve, pri prevencii chorôb a na účely lekárskej a veterinárnej starostlivosti – Lekárske vybavenie, pomôcky a iné zariadenia bežne určené na uľahčenie alebo ošetrovanie zdravotného postihnutia na výlučne osobné použitie postihnutými osobami“

Súdny dvor rozhodol, že Španielske kráľovstvo si tým, že uplatňovalo znížené sadzby DPH aj na také liečivé látky, lekárske pomôcky a vybavenie, ktoré nie sú pokryté prílohou III smernice 2006/112/ES spoločnom systéme DPH, nesplnilo povinnosti, ktoré mu z tejto smernice vyplývajú.

C-642/11 Stroj trans (31. 1. 2013)

C-643/11 LVK-56 (31. 1. 2013)

„Dane – DPH – Smernica 2006/112/ES – Zásada daňovej neutrality – Právo na odpočet – Zamietnutie – Článok 203 – Uvedenie DPH na faktúre – Daňová povinnosť – Existencia“

zdaniteľného plnenia – Rovnaké posúdenie vo vzťahu k vystaviteľovi faktúry a k jej príjemcovi – Potreba“

V oboch konaniach išlo o problematiku odpočtu DPH a výklad relevantného práva EÚ, ak existujú pochybnosti o uskutočnení plnení na vstupe. Okrem iného podľa Súdneho dvora zo skutočnosti, že daňová správa v opravnom daňovom výmere zaslanom vystaviteľovi faktúry neopravila výšku ním priznanej DPH, nemožno vyvodiť záver, že tým uznala, že uvedená faktúra zodpovedá skutočnému zdaniteľnému plneniu. Inak Súdny dvor nadviazal na doterajšiu judikatúru¹ a potvrdil jej dôležitosť.

D. Oblasť: Doprava

C-410/11 Pedro Espada Sánchez a i. (22. 11. 2012)

„Letecká doprava – Montrealský dohovor – Článok 22 ods. 2 – Zodpovednosť dopravcov za batožinu – Hranice v prípade zničenia, straty, poškodenia a meškania batožiny – Spoločná batožina viacerých cestujúcich – Zapísanie batožiny len jedným z nich“

Súdny dvor rozhodol, že cestujúci môže od leteckého dopravcu požadovať náhradu škody za stratu jeho vecí nachádzajúcich sa v batožine zapísanej na meno iného cestujúceho, ktorý cestuje tým istým letom. Je na dotknutých cestujúcich, aby preukázali, že batožina zapísaná na meno jedného cestujúceho skutočne obsahovala veci iného cestujúceho, ktorý cestoval tým istým letom.

C-136/11 Westbahn Management (22. 11. 2012)

„Doprava – Železničná doprava – Povinnosť manažéra železničnej infraštruktúry poskytnúť železničným podnikom všetky aktuálne časové údaje o pohyboch vlakov, najmä údaje o prípadných meškaniach vlakov umožňujúcich zabezpečenie vlakových prípojov“

Rakúsky manažér železničnej infraštruktúry odmietol poskytnúť spoločnosti Westbahn aktuálne údaje týkajúce sa iných železničných podnikov, ktoré by tejto spoločnosti umožnili informovať cestujúcich o skutočných časoch odchodov vlakov umožňujúcich zabezpečenie vlakových prípojov. Súdny dvor stanovil, že cestujúci musia byť informovaní o meškaniach alebo výlukách hlavných vlakových prípojov bez ohľadu na to, ktorý dopravca ich zabezpečuje. Manažér železničnej infraštruktúry je preto povinný nediskriminačným spôsobom poskytnúť dopravcom všetky aktuálne časové údaje o hlavných prípojoch iných dopravcov.

C-139/11 Cuadrench Moré (22. 11. 2012)

„Letecká doprava – Náhrada škody a pomoc cestujúcim – Odmietnutie nástupu do lietadla, zrušenie alebo veľké meškание letu – Lehota na podanie žaloby“

Predmetom sporu bolo, či sa nariadenie č. 261/2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov, musí vykladať v tom zmysle, že lehotu, v ktorej musia byť podané žaloby o náhradu škody spôsobenú zrušením letu, stanovuje Varšavský a Montrealský

¹ Pozri napr. rozsudok Súdneho dvora z 21. júna 2012 v spojených veciach C-80/11 a C-142/11 *Mahagében a Dávid*, zatiaľ neuvyverejnený v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu (prehľad judikatúry z MRK – august 2012, s. 3).

dohovor alebo vnútroštátne právo. Súdny dvor rozhodol, že uvedenú lehotu na podanie žaloby o náhradu škody za zrušenie letu určujú pravidlá vnútroštátneho práva každého členského štátu.

C-12/11 McDonagh (31. 1. 2013)

„Letecká doprava – Nariadenie (ES) č. 261/2004 – Pojem ‚mimoriadne okolnosti‘ – Povinnosť poskytnúť pomoc cestujúcim v prípade zrušenia letu z dôvodu ‚mimoriadnych okolností‘ – Sopečná erupcia spôsobujúca uzatvorenie vzdušného priestoru – Erupcia islandskej sopky Eyjafjallajökull“

Letecký dopravca je povinný poskytnúť starostlivosť cestujúcim, ktorých let bol zrušený z dôvodu takej mimoriadnej okolnosti, akou bolo uzatvorenie vzdušného priestoru v nadväznosti na erupciu sopky islandskej sopky, pričom právo EÚ nestanovuje časové alebo finančné obmedzenie tejto povinnosti. V prípade, ak si dopravca túto povinnosť nesplnil, cestujúci môže žiadať vrátenie ním vynaložených súm, ktoré sú v danom prípade nutné, vhodné a primerané na účely nápravy zlyhania dopravcu. Naopak, v prípade takejto mimoriadnej okolnosti letecký dopravca nie je povinný poskytnúť finančnú náhradu v zmysle nariadenia.

E. Oblasť: Duševné vlastníctvo

C-180/11 Bericap (15. 11. 2012)

„Smernica 2004/48/ES – Pravidlá upravujúce preskúvanie dôkazov v rámci sporu pred vnútroštátnym súdom, ktorý prejednáva návrh na zrušenie ochrany úžitkovým vzorom – Oprávnenia vnútroštátneho súdu – Parížsky dohovor – Dohoda TRIPS“

Vec sa týkala sporu o zápis úžitkového vzoru, ktorý podľa žiadateľa o zrušenie zápisu nespĺňal kritéria novosti a vynálezcovskej činnosti. Spoločnosť domáhajúca sa zrušenia však nebola vlastníkom žiadneho práva duševného vlastníctva. Súdny dvor v tejto veci posudzoval rozsah ochrany práv duševného vlastníctva poskytovanej právom EÚ v spojení s parížskym dohovorom a dohodou TRIPS. Stanovil, že smernica 2004/48 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva v spojení s uvedenými medzinárodnými dohovormi neupravuje všetky aspekty ochrany práv duševného vlastníctva, ale len tie týkajúce sa dodržiavania a porušovania existujúcich práv. Pokiaľ teda žiadateľ o zrušenie zápisu nie je vlastníkom práva duševného vlastníctva, a teda sa nedomáha ochrany svojho práva duševného vlastníctva, takéto konanie sa netýka porušenia práva duševného vlastníctva a nespadá pod úpravu vyššie uvedených aktov.

C-149/11 Leno Merken (19. 12. 2012)

„Ochranná známka Spoločenstva – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 15 ods. 1 – Pojem ‚riadne používanie ochrannej známky‘ – Územný rozsah používania – Používanie ochrannej známky na území jedného členského štátu – Dostatočnosť“

Vec sa týkala výkladu pojmu "riadne používanie ochrannej známky". Podľa Súdneho dvora je ochranná známka Spoločenstva predmetom „riadneho používania“ vtedy, ak sa používa v súlade so svojou základnou funkciou a s cieľom zachovať alebo vytvárať podiel na trhu v EÚ pre tovary alebo služby označené uvedenou ochrannou známkou. Vnútroštátny súd musí pri tom zohľadniť všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, ako najmä vlastnosti predmetného

trhu, povahu tovarov alebo služieb chránených ochrannou známkou, územný a kvantitatívny rozsah používania, ako aj frekvenciu a pravidelnosť používania. Naopak, nemusí brať do úvahy hranice územia členských štátov.

F. Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť

C-579/11 GAMP (19. 12. 2012)

„Štrukturálne fondy – Nariadenie (ES) č. 1083/2006 – Územná oprávnenosť – Uskutočňovanie investícií spolufinancovaných Európskou úniou v prospech lokality nachádzajúcej sa mimo územia regiónov, ktoré sú oprávnené na podporu, a subjektom, ktorý má sídlo v tejto lokalite“

Vec sa týkala sporu ohľadom využívania fondov EÚ určených na odbornú prípravu verejnej správy v rámci Operatívneho programu pre ľudský potenciál. Súdny dvor rozhodol, že ustanovenia práva EÚ týkajúce sa hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti nebránia tomu, aby sa investícia spolufinancovaná EÚ realizovala jednak v prospech lokality mimo územia regiónov, ktoré sú oprávnené na podporu, a jednak subjektom, ktorý má sídlo v tejto lokalite, za podmienky, že táto investícia je realizovaná cielene a adresne smerom k oprávneným regiónom.

G. Oblasť: Hospodárska politika

C-370/12 Pringle (27. 11. 2012)

„Mechanizmus pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro – Rozhodnutie 2011/199/EÚ – Zmena článku 136 ZFEÚ – Platnosť – Článok 48 ods. 6 ZEÚ – Zjednodušený revízny postup – Zmluva EMS – Hospodárska a menová politika – Právomoc členských štátov“

Spor vo veci samej sa týkal zmeny primárneho práva rozhodnutím Európskej rady 2011/199/EÚ, ktorým bol do ZFEÚ doplnený článok 136 ods. 3, a zmluvy o Európskom mechanizme pre stabilitu, ktorou bol vytvorený tzv. trvalý euroval. Írsky poslanec napadol uvedené akty pred vnútroštátnymi súdmi. Najvyšší súd Írska následne inicioval prejudiciálne konanie na Súdnom dvore. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že má právomoc preskúmať rozhodnutia Európskej rady, ktorými sa mení primárne právo EÚ. Rozhodnutie však vyhodnotil ako platné. K zmluve o EMS Súdny dvor uviedol, že neodporuje právu EÚ a členské štáty EÚ mohli takúto zmluvu uzatvoriť.

H. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-551/10 P Éditions Odile Jacob v. Európska komisia (6. 11. 2012)

„Odvolať – Koncentrácie podnikov na trhu s vydávaním kníh – Nariadenie (EHS) č. 4064/89 – Dohoda o dočasnom prevzatí – Neúčinné dôvody“

Súdny dvor zamietol odvolanie voči rozsudku Všeobecného súdu², ktorým tento zamietol žalobu spoločnosti domáhajúcej sa zrušenia rozhodnutia EK o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom. Súdny dvor okrem iného konštatoval, že kvalifikácia dohody o dočasnom prevzatí cieľových aktív nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutia EK ako takého.

Spojené veci C-553/10 P a C-554/10 P Európska komisia a Lagardère v. Éditions Odile Jacob (6. 11. 2012)

„Odvolanie – Koncentrácia podnikov na trhu vydavateľov kníh – Zrušenie rozhodnutia týkajúceho sa schválenia investičného podniku ako nadobúdateľa spätne prevádzaných aktív – Dosah prípadného nedostatku nezávislosti mandátára“

Aj v týchto veciach súvisiacich s predchádzajúcou Súdny dvor odvolania voči rozsudku Všeobecného súdu³ zamietol. Určil, že pokiaľ tá istá osoba vykonávala funkciu člena predstavenstva spoločnosti a zároveň mandátára, táto koncentrácia funkcií mohla ovplyvniť konanie tejto osoby a tiež táto situácia neumožňovala zabezpečiť nezávislý výkon právomocí mandátára. Samotný nedostatok nezávislosti mandátára pritom predstavoval dostatočný dôvod na zrušenie rozhodnutia EK.

C-89/11 P E.ON Energie v. Európska komisia (22. 11. 2012)

„Odvolanie – Žaloba o neplatnosť proti rozhodnutiu Komisie, ktorým sa ukladá pokuta za porušenie pečate – Dôkazné bremeno – Skreslenie dôkazov – Povinnosť odôvodnenia – Výška pokuty – Neobmedzená právomoc súdu – Zásada proporcionality“

Odvolateľka v tomto konaní napadla rozsudok Všeobecného súdu⁴, ktorý potvrdil rozhodnutie EK o pokute vo výške 38 miliónov eur z dôvodu porušenia pečate pri kontrole. Súdny dvor zamietol všetkých šesť odvolacích dôvodov a pokutu potvrdil.

C-457/10 P AstraZeneca v. Európska komisia (6. 12. 2012)

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – Trh s liekmi proti vredom – Zneužitie konaní o dodatkových ochranných osvedčeniach pre liečivá a konaní o vydanie povolenia na uvedenie liekov na trh – Zavádzajúce vyhlásenia – Zrušenie povolení na uvedenie na trh – Prekážky uvádzania generických liekov na trh a súbežných dovozov“

Svojím odvolaním sa dve farmaceutické spoločnosti domáhali zrušenia rozsudku Všeobecného súdu⁵, ktorým z veľkej časti zamietol ich žalobu o neplatnosť rozhodnutia EK. Týmto rozhodnutím uložila EK uvedeným spoločnostiam pokutu 60 miliónov eur za zneužitie systému patentovej ochrany a rovnako aj zneužitie konaní týkajúcich sa uvádzania farmaceutických výrobkov na trh, s cieľom zabrániť vstupu konkurenčných generických liekov

---

² Rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2010 vo veci T-279/04 *Éditions Odile Jacob SAS v. Európska komisia*, Zb. 2010, s. II-00185* Uverejnenie zhrnutia (prehľad judikatúry z MRK – október 2010, s. 27).

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2010 vo veci T-452/04 *Éditions Odile Jacob SAS v. Európska komisia*, Zb. 2010, s. II-04713 (prehľad judikatúry z MRK – október 2010, s. 27).

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 15. decembra 2010 vo veci T-141/08 *E.ON Energie v. Európska komisia*, Zb. 2010, s. II-05761 (prehľad judikatúry z MRK – január 2011, s. 25).

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 1. júla 2010 vo veci T-321/05 *AstraZeneca AB a i. v. Európska komisia*, Zb. 2010, s. II-02805 (prehľad judikatúry z MRK – júl 2010, s. 20).

na trh. Súdny dvor odvolanie zamietol, čím potvrdil protisúťažné správanie spoločnosti spočívajúce v zneužití dominantného postavenia.

C-441/11 P Európska komisia v. Verhuizingen Coppens (6. 12. 2012)

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Článok 81 ES a článok 53 Dohody o EHP – Trh medzinárodných sťahovacích služieb v Belgicku – Kartelová dohoda pozostávajúca z troch individuálnych dohôd – Jediné a nepretržité porušenie – Neexistencia dôkazu o tom, že účastník kartelovej dohody mal vedomosť o ďalších kartelových dohodách – Čiastočné alebo úplné zrušenie rozhodnutia Komisie – Články 263 ZFEÚ a 264 ZFEÚ“

Vec sa týkala odvolania voči rozsudku Všeobecného súdu, ktorým zrušil rozhodnutie EK za kartel v oblasti medzinárodných sťahovacích služieb v Belgicku v rozsahu, v akom sa týkala spoločnosti Coppens⁶. Podľa Súdneho dvora sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k spoločnosti Coppens zrušil v celom rozsahu, hoci na mieste bolo iba čiastočné zrušenie, a preto rozsudok Všeobecného súdu zrušil. Rozhodol tiež vo veci, keď napadnuté rozhodnutie EK vo vzťahu k spoločnosti Coppens sčasti zrušil a pokutu jej znížil na 35.000 eur.

C-610/10 Európska komisia v. Španielsko (11. 12. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Štátna pomoc – Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti – Námietka neprípustnosti – Článok 228 ods. 2 ES a článok 260 ods. 2 ZFEÚ – Nevykonanie – Peňažné sankcie“

Vec sa týkala žaloby EK voči Španielsku, ktoré sa malo dopustiť porušenia práva EÚ tým, že neprijalo všetky opatrenia na vykonanie rozsudku Súdneho dvora vo veci C-499/99 *Európska komisia v. Španielsko*, konkrétne na vymoženie neoprávnene poskytnutej štátnej pomoci. Súdny dvor potvrdil nečinnosť Španielska v náprave situácie a udelil mu paušálnu pokutu 20 miliónov eur, ako aj penále vo výške 50 000 eur za každý deň omeškania s prijatím nápravných opatrení. V rozsudku okrem iného skúmal vzťah čl. 228 ods. 2 ES a čl. 260 ods. 2 ZFEÚ a či bola EK pred podaním žaloby v tejto veci povinná vydať odôvodnené stanovisko.

C-226/11 Expedia (13. 12. 2012)

„Hospodárska súťaž – Článok 101 ods. 1 ZFEÚ – Kartel – Citelný charakter obmedzenia – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 3 ods. 2 – Vnútroštátny orgán pre ochranu hospodárskej súťaže – Postupy, ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi – Stíhanie a sankcionovanie – Neprekročenie prahových hodnôt podielov na trhu uvedených v oznámení ‚de minimis‘ – Obmedzenia na základe cieľa“

Právo EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž uplatnil čl. 101 ods. 1 ZFEÚ na dohodu medzi podnikmi, ktorá môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, ale ktorá nedosahuje prahové hodnoty stanovené EK v oznámení o dohodách menšieho významu, ktoré neobmedzujú významne hospodársku súťaž podľa čl. 101 ods. 1 ZFEÚ, ak táto dohoda predstavuje citelné obmedzenie hospodárskej súťaže v zmysle tohto ustanovenia.

---

⁶ K uvedenému kartelu na trhu medzinárodných sťahovacích služieb pozri prehľad judikatúry z MRK – september 2011, s. 26.

C-452/11 P Heineken Nederland a i. v. Európska komisia (19. 12. 2012)

C-445/11 P Bavaria v. Európska komisia (19. 12. 2012)

„Odvolaie - Hospodárska súťaž – Kartel – Holandský trh s pivom – Rozhodnutie Komisie konštatujúce porušenie článku 81 ZES – Pokuty – Dĺžka trvania správneho konania – výška pokuty “

Súdny dvor v oboch konaniach zamietol odvolania a potvrdil rozhodnutia Všeobecného súdu, vrátane pokút vo výške 198 miliónov eur pre spoločnosť Heineken NV a 20,71 milióna eur pre spoločnosť Bavaria NV za ich účasť na karteli na holandskom trhu s pivom.

I. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-199/11 Otis a i. (6. 11. 2012)

„Zastupovanie Európskej únie pred vnútroštátnymi súdmi – Články 282 ES a 335 ZFEÚ – Návrh na náhradu škody z dôvodu ujmy spôsobenej Únií kartelovou dohodou – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Právo na spravodlivý proces – Právo na prístup k spravodlivosti – Rovnosť zbraní – Článok 16 nariadenia č. 1/2003“

Podľa Súdneho dvora právo EÚ nebráni tomu, aby EK podala na vnútroštátny súd v mene EÚ žalobu o náhradu škody spôsobenej EÚ v dôsledku kartelovej dohody⁷, a to aj bez splnomocnenia zo strany konkrétnych dotknutých inštitúcií EÚ. EK podľa Súdneho dvora nie je v takom prípade sudcom aj stranou sporu naraz. Rovnako Súdny dvor nezistil porušenie zásady rovnosti zbraní.

C-566/10 P Taliansko v. Európska komisia (27. 11. 2012)

„Odvolaie – Jazykový režim – Oznámenie o verejných výberových konaniach na prijatie administrátorov a asistentov – Uverejnenie v troch úradných jazykoch v úplnom znení – Jazyk skúšok – Výber druhého jazyka z troch úradných jazykov“

Spor vo veci samej sa týkal niektorých oznámení o výberových konaniach otvorených Úradom pre výber personálu (EPSO). Taliansko podalo na Všeobecnom súde žalobu o zrušenie uvedených oznámení, nakoľko boli zverejnené iba v nemeckej, anglickej a francúzskej jazykovej mutácii Úradného vestníka EÚ. Všeobecný súd žalobu zamietol, na čo sa Taliansko odvolalo na Súdny dvor. Ten rozhodol, že sporné oznámenia mali byť publikované vo všetkých 23 oficiálnych jazykoch. Skúmal tiež obmedzenie výberu druhého jazyka v rámci výberového konania na tri jazyky. Rozsudok Všeobecného súdu Súdny dvor zrušil, rovnako ako sporné oznámenia. Rozhodol však, že s cieľom chrániť legitímnu dôveru vybratých uchádzačov nie je možné spochybňovať výsledky výberových konaní, ktoré sa uskutočnili na ich základe.

Spojené veci C-237/11 a C-238/11 Francúzsko v. Európsky parlament (13. 12. 2012)

„Žaloba o neplatnosť – Inštitucionálne právo – Rozvrh plenárnych schôdzí Európskeho parlamentu na roky 2012 a 2013 – Protokoly o určení sídel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr Európskej únie“

---

⁷ V tomto prípade išlo o kartel na trhu montáže a údržby výťahov; k rozsudkom Všeobecného súdu týkajúcim sa uvedeného kartelu pozri prehľad judikatúry z MRK – september 2011, s. 28.

Francúzska republika v konaní vo veci samej navrhovala zrušiť uznesenia EP týkajúce sa rozvrhu schôdzí EP na roky 2012 a 2013. Pôvodné návrhy rozvrhov schôdzí na roky 2012 a 2013 boli zmenené s tým, že jedna z plenárnych schôdzi mala byť zrušená a druhá plenárna schôdza mala byť rozdelená na dve schôdze, čím sa vytvorili dve schôdze po dva dni. Súdny dvor rozhodol, že tieto nové dvojdňové schôdze nemožno považovať za riadne mesačné plenárne schôdze v zmysle protokolov o sídlach inštitúcií. Uznesenia EP týkajúce sa rozvrhu schôdzí EP na roky 2012 a 2013 preto zrušil rozsahu, v akom nestanovujú, že v rokoch 2012 a 2013 sa bude v Štrasburgu konať dvanásť mesačných plenárnych schôdzí. Hoci Súdny dvor uznal ťažkosti a náklady spôsobené viacerými pracoviskami, právo na riešenie neprislúcha ani EP, ani Súdnemu dvoru, ale členským štátom.

C-279/11 Európska komisia v. Írsko (19. 12. 2012)

C-374/11 Európska komisia v. Írsko (19. 12. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 85/337/EHS – Posudzovanie vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie– Nesprávna transpozícia – Príloha II – Bod 1(a) až (c) – Rozsudok Súdného dvora – Zistenie porušenia – Článok 260 ZFEÚ – Peňažné sankcie – Jednorazová platba – Platobná schopnosť členského štátu – Hospodárska kríza – Posudzovanie na základe súčasných hospodárskych údajov“

Súdny dvor v konaní C-374/11 vyhovel žalobe EK o nesplnení povinnosti Írskom, ktoré nevyhovelo rozsudku C-188/08 o porušení práva EÚ v súvislosti so smernicami o odpadových vodách. Súdny dvor uložil Írsku penále vo výške 12 000 eur za každý deň omeškania s vyhovením rozsudku a paušálnu pokutu 2 milióny eur. V konaní C-279/11 udelil Súdny dvor Írsku za nesplnenie rozsudku vo veci C-66/06, v ktorej išlo o problematiku EIA, paušálnu pokutu 1,5 milióna eur. Pri stanovení výšky sankcií Súdny dvor zobral do úvahy aj finančnú situáciu Írska v súvislosti s ekonomickou krízou.

J. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-433/11 SKP (8. 11. 2012)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nedostatočné spresnenie skutkového a právneho rámca sporu vo veci samej – Otázky položené v kontexte vylučujúcom užitočnú odpoveď – Nespresnenie dôvodov nevyhnutnosti odpovede na prejudiciálne otázky – Zjavná neprípustnosť“

Prejudiciálne konanie inicioval Krajský súd v Prešove. Návrh na začatie prejudiciálneho konania však Súdny dvor vyhodnotil ako zjavne neprípustný. Vnútroštátny súd neopísal skutkový a právny rámec dostatočne jasne a presne a jeho otázky smerovali aj k okolnostiam pred pristúpením SR k EÚ.

C-206/11 Köck (17. 1. 2013)

„Ochrana spotrebiteľa – Nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu – Právna úprava členského štátu upravujúca predchádzajúce povolenie na oznámenie zliav“

Smernica o nekalých obchodných praktikách sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu súdu nariadiť zdržať sa obchodnej praktiky neuvedenej v prílohe tejto

smernice jedine z dôvodu, že uvedená praktika nebola vopred schválená príslušným správnym orgánom, bez toho, aby uvedený súd posúdil nekalý charakter dotknutej praktiky.

K. Oblasť: Poľnohospodárstvo

C-623/11 Société Geodis Calberson GE (17. 1. 2013)

„Poľnohospodárstvo – Potravinová pomoc – Nariadenie (ES) č. 111/1999 – Program dodávania poľnohospodárskych výrobkov do Ruskej federácie – Úspešný uchádzač verejného obstarávania na prepravu hovädzieho mäsa – Voľba právomoci – Arbitrážna doložka“

Čl. 16 nariadenia č. 111/1999 ustanovujúceho všeobecné pravidlá pre uplatňovanie nariadenia č. 2802/98 o programe dodávania poľnohospodárskych výrobkov do Ruskej federácie sa má vykladať v tom zmysle, že priznáva Súdnemu dvoru právomoc rozhodovať o žalobách o náhradu škody v súvislosti so škodou spôsobenou v dôsledku údajného oneskorenia platby za prepravu dodávky a uvoľnenia finančného zabezpečenia.

L. Oblasť: Sociálna politika

C-286/12 Európska komisia v. Maďarsko (6. 11. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Sociálna politika – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Smernica 2000/78/ES – Článok 2 a článok 6 ods. 1 – Vnútroštátny režim, ktorý stanovuje, že služobný pomer sudcov, prokurátorov a notárov povinne zaniká dovŕšením veku 62 rokov – Legitímne ciele odôvodňujúce rozdielne zaobchádzanie so zamestnancami, ktorí nedovŕšili vek 62 rokov – Primeranosť dĺžky prechodného obdobia“

Maďarsko si tým, že prijalo vnútroštátny režim, podľa ktorého dovŕšením veku 62 rokov zaniká služobný pomer sudcov, prokurátorov a notárov, nesplnilo povinnosti vyplývajúce z práva EÚ. Toto radikálne zníženie oproti doterajšej hranici 70 rokov predstavuje nerovnaké zaobchádzanie na základe veku. Dané opatrenie pritom nie je proporcionálne vo vzťahu k sledovaným cieľom – zjednotenie veku odchodu do dôchodku v prípade povolani verejnej služby a zavedenie vyvázenejšej „vekovej štruktúry“. Súdny dvor okrem iného zaujal postoj k vplyvu rozhodnutia Ústavného súdu zrušujúceho niektoré sporné vnútroštátne predpisy *ex tunc* na konanie o porušení. Za zmienku tiež stojí, že Súdny dvor túto vec rozhodol v skrátenom konaní.

Spojené veci C-229/11 Heimann a C-230/11 Toltschin (8. 11. 2012)

„Sociálna politika – Smernica 2003/88/ES – Skrátenie pracovného času („Kurzarbeit“) – Zníženie nároku na platenú dovolenku za kalendárny rok v dôsledku skrátenia pracovného času – Peňažná náhrada“

Súdnemu dvoru bola predložená prejudiciálna otázka, predmetom ktorej bol spor ohľadom nároku dotknutých osôb na peňažnú náhradu za nevyčerpanú platenú dovolenku. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ nebráni vnútroštátnym ustanoveniam alebo vnútroštátnej praxi, keď sociálny plán dohodnutý medzi podnikom a odborovou radou stanoví pomerné zníženie nároku na platenú dovolenku za kalendárny rok pracovníkom so skráteným pracovným časom.

C-385/11 Elbal Moreno (22. 11. 2012)

„Článok 157 ZFEÚ – Smernica 79/7/EHS – Smernica 97/81/ES – Rámcová dohoda o práci na kratší pracovný čas – Smernica 2006/54/ES – Starobný dôchodok príspevkového typu – Rovnosť zaobchádzania s pracovníkmi mužského a ženského pohlavia – Nepriama diskriminácia z dôvodu pohlavia“

Španielska vnútroštátna úprava, vyžaduje od pracovníkov s kratším pracovným časom v porovnaní s pracovníkmi na plný úväzok úmerne dlhšiu dobu poistenia na to, aby im vznikol nárok na starobný dôchodok príspevkového typu, ktorého výška je úmerne znížená v závislosti od ich pracovného úväzku. Podľa Súdneho dvora táto úprava odporuje smernici o rovnakom zaobchádzaní medzi mužmi a ženami vo veciach sociálneho zabezpečenia, pretože minimálne 80% pracovníkov na kratší pracovný čas je ženského pohlavia, a túto diskrimináciu nie je možné odôvodniť.

C-152/11 Odar (6. 12. 2012)

„Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Smernica 2000/78/ES – Zákaz akejkoľvek diskriminácie na základe veku a zdravotného postihnutia – Odstupné v prípade prepustenia – Sociálny plán stanovujúci zníženie výšky odstupného vyplácaného zdravotne postihnutým pracovníkom“

Vec sa týkala sporu ohľadom výšky odstupného, ktoré bolo žalobcovi vyplatené v súlade s plánom sociálneho zabezpečenia dohodnutým medzi zamestnávateľom a jeho zamestnaneckou radou, vo svetle rámcovej smernice pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani. Súdny dvor rozhodol, že sociálny plán môže stanovovať nižšie odstupné prepusteným pracovníkom blížiacim sa k dôchodkovému veku. Naproti tomu pri vyplatení odstupného prepusteným pracovníkom s ťažkým zdravotným postihnutím nemožno zohľadňovať možnosť poberať predčasný starobný dôchodok z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia.

M.Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

C-417/11 P Rada EÚ v. Bamba (15. 11. 2012)

Spojené veci C-539/10 P Al-Aqsa v. Rada EÚ a C-550/10 P Holandsko v. Al-Aqsa (15.11.2012)

„Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Boj proti terorizmu – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti určitým osobám a subjektom – Zmrazenie finančných prostriedkov – Spoločná pozícia 2001/931/SZBP – Článok 1 ods. 4 a 6 – Nariadenie (ES) č. 2580/2001 – Článok 2 ods. 3 – Zaradenie organizácie do zoznamu osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov a jej ponechanie na ňom – Podmienky – Rozhodnutie prijaté príslušným orgánom – Zrušenie vnútroštátneho opatrenia – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť odvolania – Právo na ochranu vlastníckeho práva – Zásada proporcionality – Článok 253 ES – Povinnosť odôvodnenia“

Súdny dvor v oboch konaniach zrušil rozsudky Všeobecného súdu⁸, ktorými tento súd zrušil viaceré právne akty prijaté na vykonanie rezolúcií BR OSN, ktorými boli žalobcovia zaradení na sankčné zoznamy osôb a boli voči nim prijaté sankcie najmä v podobe zmrazenia finančných prostriedkov.

Vo veci *Bamba* Súdny dvor rozhodol, že Rada EÚ dostatočne odôvodnila zaradenie žalobkyne na sankčný zoznam. Zdôraznil, že odôvodnenie nemusí obsahovať všetky relevantné právne a skutkové okolnosti. Odôvodnenie aktu sa má posudzovať s ohľadom na celkový kontext, ako aj všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť. Napokon rozhodol o prvostupňovej žalobe, ktorú zamietol.

Vo veci *Al-Aqsa* Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu, ktorý pochybil, keď zo zrušenia vnútroštátneho opatrenia vyvodil, že nie je odôvodnené ponechávať dotknutú organizáciu na sankčnom zozname. Napokon rozhodol o prvostupňovej žalobe, ktorú zamietol.

N. Oblasť: Štátna pomoc

C-288/11 P Mitteldeutsche Flughafen a Flughafen Leipzig v. Európska komisia (19. 12. 2012)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Pojem ‚podnik‘ – Hospodárska činnosť – Výstavba letiskovej infraštruktúry – Vzletová a pristávací dráha“

Odvolatelia, spoločnosti prevádzkujúce letiská, sa domáhali čiastočného zrušenia rozsudku Všeobecného súdu o poskytnutí štátnej pomoci v podobe kapitálového vkladu na účely výstavby novej južnej dráhy a súvisiacej letiskovej infraštruktúry. Súdny dvor potvrdil rozhodnutie Všeobecného súdu, ktorý uznal tvrdenia EK o poskytnutí štátnej pomoci obom prevádzkovateľom letísk zo strany Nemecka.⁹

C-73/11 P Frucona Košice v. Európska komisia (24. 1. 2013)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Odpustenie 65 % daňového dlhu v rámci kolektívneho insolvenčného konania – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariaďuje sa jej vymáhanie – Kritérium súkromného veriteľa – Hranice súdneho preskúmania – Nahradenie dôvodov uvedených v spornom rozhodnutí vlastnými dôvodmi Všeobecného súdu – Zjavne nesprávne posúdenie – Skreslenie dôkazov“

Svojím odvolaním sa spoločnosť Frucona Košice domáhala zrušenia rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-11/07¹⁰, ktorým tento súd zamietol jej žalobu o vyhlásenie neplatnosti rozhodnutia EK o štátnej pomoci poskytnutej Slovenskou republikou v prospech spoločnosti Frucona Košice. Súdny dvor zrušil uvedený rozsudok Všeobecného súdu a vec vrátil na nové konanie, aby sa opätovne rozhodlo o žalobných dôvodoch vznesených v konaní pred

⁸ Rozsudok Všeobecného súdu z 8. júna 2011 vo veci T-86/11 *Nadiany Bamba v. Rada EÚ*, zatiaľ neuverejnený v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu (prehľad judikatúry z MRK – september 2011, s. 32) a rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2010 vo veci T-348/07 *Stichting Al-Aqsa v. Rada EÚ*, Zb. 2010, s. II-04575 (prehľad judikatúry z MRK – október 2010, s. 23).

⁹ Rozsudok Všeobecného súdu z 24. marca 2011 v spojených veciach T-443/08 a T-455/08 *Slobodný štát Sasko a i. v. Európska komisia*, Zb. 2011, s. II-1311 (prehľad judikatúry z MRK – máj 2011, s. 22).

¹⁰ Prehľad judikatúry z MRK – január 2011, s. 26.

Všeobecným súdom, o ktorých tento nerozhodol. Súdny dvor konštatoval, že Všeobecný súd nepreveril, či EK v rámci svojho posúdenia kritéria súkromného veriteľa zohľadnila dĺžku trvania konkurzného konania a v tejto súvislosti svojím vlastným odôvodnením vyplnil medzeru v odôvodnení sporného rozhodnutia, čím vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Súdny dvor tiež sám skonštatoval porušenie na strane EK, pretože nezohľadnila dĺžku trvania konkurzného konania. Ďalej je podľa Súdneho dvora potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody spoločnosti Frucona Košice, vrátane tých, ktoré sa týkajú posúdenia kritéria súkromného veriteľa v súvislosti s daňovým exekučným konaním. To bude úlohou Všeobecného súdu v ďalšom konaní.

O. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-245/11 K (6. 11. 2012)

„Nariadenie (ES) č. 343/2003 – Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov – Humanitárna doložka – Článok 15 tohto nariadenia – Osoba, ktorej bol udelený azyl v členskom štáte, závislá od pomoci žiadateľa o azyl z dôvodu, že trpí vážnou chorobou – Článok 15 ods. 2 nariadenia – Povinnosť tohto členského štátu, ktorý nie je zodpovedný podľa kritérií stanovených v kapitole III tohto nariadenia, preskúmať žiadosť o azyl podanú uvedeným žiadateľom o azyl – Podmienky“

Súdny dvor v tejto veci riešil situáciu, keď žiadateľka o azyl podala žiadosť v prvom členskom štáte a neskôr vycestovala do druhého členského štátu za svojou rodinou, kde podala druhú žiadosť o azyl. Táto druhá žiadosť bola zamietnutá z dôvodu, že žiadateľka podľa svoju prvú žiadosť v inom členskom štáte a tento štát je teda zodpovedný za posúdenie žiadosti. Súdny dvor však rozhodol, že v súlade s humanitárnymi cieľmi príslušnej právnej úpravy EÚ sa stane druhý štát zodpovedným za posúdenie žiadosti. Tomuto členskému štátu prináleží, aby prevzal záväzky súvisiace s jeho novo vzniknutou zodpovednosťou za posúdenie žiadosti a aby o tejto skutočnosti informoval členský štát zodpovedný predtým. Uvedené platí aj v prípade nevykonania dožiadania členským štátom.

C-268/11 Gülbahce (8. 11. 2012)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom – Rozhodnutie asociačnej rady č. 1/80 – Článok 6 ods. 1 prvá zarážka – Práva tureckých pracovníkov, ktorí sú súčasťou legálneho trhu práce – Odňatie povolenia na pobyt so spätnou účinnosťou“

Súdny dvor v tomto konaní vykladal asociačnú dohodu uzavretú medzi Tureckom a členskými štátmi. Rozhodol, že ak sa pracovník tureckej národnosti nedopustil nijakého podvodného konania v súvislosti so získaním povolenia na pobyt a odpracoval jeden rok v legálnom zamestnaní, príslušné vnútroštátne orgány mu nemôžu odňať povolenie na pobyt so spätnou účinnosťou ku dňu, keď zanikol dôvod, ktorým vnútroštátne právo podmieňovalo udelenie tohto povolenia.

C-456/11 Gothaer Allgemeine Versicherung a i. (15. 11. 2012)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Články 32 a 33 – Uznávanie rozsudkov – Pojem ‚rozsudok‘ – Účinky súdneho rozhodnutia o medzinárodnej právomoci – Doložka o voľbe právomoci“

Podľa Súdneho dvora sa pôsobnosť nariadenia Brusel I. vzťahuje aj na rozhodnutie, ktorým súd členského štátu odmieta svoju právomoc na základe doložky o voľbe právomoci, a to nezávisle od toho, ako takéto rozhodnutie kvalifikuje právo iného členského štátu. Súd, na ktorom sa žiada o uznanie rozhodnutia, ktorým súd iného členského štátu odmietol svoju právomoc na základe doložky o voľbe právomoci, je viazaný konštatovaním platnosti tejto doložky, ktoré je uvedené v odôvodnení právoplatného rozsudku, ktorý žalobu vyhlasuje za neprípustnú.

C-116/11 Bank Handlowy a Adamiak (22. 11. 2012)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 1346/2000 – Konkurzné konania – Pojem ‚uzavretie konania‘ – Možnosť súdu prejednávajúceho vedľajšie konkurzné konanie posúdiť platobnú neschopnosť dlžníka – Možnosť začať likvidačné konanie ako vedľajšie konkurzné konanie, hoci hlavným konaním je konanie ‚sauvegarde‘“

Súdny dvor v tejto veci vyložil niektoré ustanovenia nariadenia Rady č. 1346/2000 o konkurznom konaní. Konkurzné konanie voči tej istej spoločnosti bolo začaté v dvoch členských štátoch z dôvodu obavy, že by rozsudok v prvom členskom štáte bol považovaný za odporujúci verejnému poriadku v druhom členskom štáte. Predmetné nariadenie umožňuje začatie vedľajšieho konkurzného konania v členskom štáte odlišnom od členského štátu, v ktorom prebieha hlavné konkurzné konanie, a to napriek tomu, že hlavné konkurzné konanie je ochranným konaním. Súdu príslušnému pre začatie vedľajšieho konania prislúcha zohľadniť ciele hlavného konania a prihliadať na systematiku nariadenia pri dodržaní zásady lojálnej spolupráce. Tento súd tiež nesmie zisťovať platobnú neschopnosť dlžníka, voči ktorému bolo začaté hlavné konanie v inom členskom štáte. Podľa Súdneho dvora je na vnútroštátnom práve stanoviť, kedy dôjde k ukončeniu konkurzného konania.

C-277/11 M.M. (22. 11. 2012)

„Prejudiciálne konanie – Spoločný európsky azylový systém – Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia pre priznanie postavenia utečenca alebo postavenia doplnkovej ochrany – Článok 4 ods. 1 druhá veta – Spolupráca členského štátu so žiadateľom na účely posúdenia podstatných prvkov jeho žiadosti – Rozsah – Riadny priebeh vnútroštátneho konania uskutočneného pri posudzovaní žiadosti o doplnkovú ochranu po zamietnutí žiadosti o priznanie postavenia utečenca – Dodržiavanie základných práv – Právo byť vypočutý“

Vec sa týkala procesnej stránky uplatnenia smernice Rady 2004/83/ES v súvislosti s konaniami o priznanie postavenia utečenca a o priznanie doplnkovej ochrany. Súdny dvor rozhodol, že v prípade, keď je žiadosť o doplnkovú ochranu predmetom jedného konania, ktoré nasleduje nevyhnutne po rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o azyl prijatom na základe preskúmania, ktoré zahŕňalo vypočutie dotknutej osoby, nie je potrebné ju na účely preskúmania žiadosti o doplnkovú ochranu opäť vypočuť. Naopak, ak sa členský štát rozhodol zaviesť dve samostatné konania na účely posúdenia žiadosti o azyl a žiadosti o doplnkovú

ochranu, je dôležité, aby s ohľadom na jeho zásadnú povahu bolo právo dotknutej osoby byť vypočutý zaručené v rámci oboch týchto konaní v neobmedzenom rozsahu.

Spojené veci C-356/11 O. a S. a C-357/11 L. (6. 12. 2012)

„Občianstvo Únie – Článok 20 ZFEÚ – Smernica 2003/86/ES – Právo na zlúčenie rodiny – Maloletí občania Únie, ktorí sa zdržiavajú spoločne so svojimi matkami, štátnymi príslušníkmi tretích krajín, na území členského štátu, ktorého štátnu príslušnosť majú tieto deti – Právo na trvalý pobyt v tomto členskom štáte matiek, ktorým boli zverení do výlučnej osobnej starostlivosti občania Únie – Rekonštrukcia rodín po ďalšom uzavretí manželstva matiek so štátnymi príslušníkmi tretích krajín a po narodení detí, tiež štátnych príslušníkov tretích krajín, z týchto manželských vzťahov – Žiadosti o zlúčenie rodiny v členskom štáte pôvodu občanov Únie – Odmietnutie práva na pobyt novým manželským partnerom z dôvodu nedostatku dostatočných finančných prostriedkov – Právo na rešpektovanie rodinného života – Zohľadnenie prevažujúceho záujmu detí“

Členský štát môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny odmietnuť vydať povolenie na pobyt, vyžiadané z dôvodu zlúčenia rodiny, ak takéto odmietnutie nevedie v prípade dotknutého občana EÚ k pozbaveniu možnosti skutočne vykonávať práva vyplývajúce z postavenia občana EÚ. Rovnako môžu členské štáty požadovať, aby žiadateľ o zlúčenie rodiny preukázal, že má trvalé a pravidelné príjmy, ktoré sú dostatočné na pokrytie vlastných potrieb a potrieb jeho rodinných príslušníkov. Túto možnosť ale treba uplatňovať s ohľadom na ustanovenia Charty základných práv EÚ, ktoré ukladajú členským štátom povinnosť preskúmať žiadosti o zlúčenie rodiny v záujme dotknutých detí a s cieľom uprednostniť rodinný život.

C-430/11 Sagor (6. 12. 2012)

„Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2008/115/ES – Spoločné normy a postupy v oblasti návratu neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca možnosť nahradiť peňažný trest vyhostením alebo trestom domáceho väzenia“

Súdny dvor v tejto veci nadviazal na judikatúru *Achughbaban*¹¹ a *El Dridi*¹². Smernicu 2008/115/ES o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území, treba podľa neho vykladať tak, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá trestá neoprávnený pobyt štátnych príslušníkov tretej krajiny peňažným trestom, ktorý môže byť nahradený vyhostením. Smernica však bráni takej vnútroštátnej úprave, ktorá umožňuje potrestať neoprávnený pobyt štátnych príslušníkov tretej krajiny trestom domáceho väzenia bez toho, aby zaručila, že tento trest sa skončí, len čo je možný fyzický transport dotknutej osoby z uvedeného členského štátu.

¹¹ Rozsudok Súdneho dvora zo 6. decembra 2011 vo veci C-329/11 *Achughbaban*, zatiaľ neuvverejnený v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu (prehľad judikatúry z MRK – marec 2012, s. 9).

¹² Rozsudok Súdneho dvora z 28. apríla 2011 vo veci C-61/11 PPU *El Dridi*, Zb. 2011, s. I-03015 (prehľad judikatúry z MRK – máj 2011, s. 7).

C-215/11 Szyrocka (13. 12. 2012)

„Nariadenie (ES) č. 1896/2006 – Európske konanie o platobnom rozkaze – Návrh na vydanie rozkazu, ktorý nespĺňa formálne požiadavky stanovené vnútroštátnou právnou úpravou – Taxatívna povaha požiadaviek, ktoré musí spĺňať návrh – Možnosť požadovať úroky až do zaplatenia istiny“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týkal výkladu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 1896/2006 z o európskom platobnom rozkaze. Súdny dvor rozhodol, že nariadenie vyčerpávajúcim spôsobom upravuje všetky požiadavky, ktoré musí spĺňať návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu. Vnútroštátny súd je však naďalej oprávnený určiť výšku súdneho poplatku spôsobmi stanovenými jeho vnútroštátnym právom v súlade so zásadami ekvivalencie a efektivity. Ustanovenia nariadenia tiež nebránia tomu, aby navrhovateľ požadoval úroky počítané od dátumu splatnosti do zaplatenia istiny.

C-325/11 Alder a Alder (19. 12. 2012)

„Nariadenie (ES) č. 1393/2007 – Doručovanie písomností – Strana s bydliskom na území iného členského štátu – Zástupca s bydliskom na vnútroštátnom území – Absencia – Procesné písomnosti založené do spisu – Domnienka, že adresát o tom vedel“

Právo EÚ bráni takej právnej úprave, ktorá stanovuje, že súdne písomnosti určené strane, ktorá má bydlisko alebo obvyklý pobyt v inom členskom štáte, sú založené do spisu a budú sa považovať za doručené, ak si uvedená strana neurčila zástupcu na doručovanie písomností, ktorý má bydlisko v prvom členskom štáte, v ktorom prebieha súdne konanie.

C-364/11 Abed El Karem El Kott a i. (19. 12. 2012)

„Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia na priznanie postavenia utečenca alebo osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu – Osoba bez štátneho občianstva s palestínskym pôvodom, ktorá požiadala Úrad Organizácie Spojených národov pre pomoc a prácu v prospech palestínskych utečencov na Blízkom východe (UNRWA) o ochranu alebo pomoc – Právo tejto osoby bez štátneho občianstva na priznanie postavenia utečenca na základe článku 12 ods. 1 písm. a) druhej vety smernice 2004/83 – Podmienky uplatňovania – Zánik uvedenej ochrany alebo pomoci zo strany UNRWA ‚z akéhokoľvek dôvodu‘ – Dôkaz – Dôsledky pre dotknuté osoby žiadajúce o priznanie postavenia utečenca – Právo byť ‚oprávnený ipso facto na výhody z [tejto] smernice‘ – Uznanie ipso iure postavenia ‚utečenca‘ v zmysle článku 2 písm. c) tejto smernice a priznanie postavenia utečenca podľa článku 13 tejto smernice“

Vec sa týkala sporu ohľadom zamietnutia žiadosti o priznanie postavenia utečenca maďarským Úradom pre prisťahovalectvo a štátne občianstvo. Súdny dvor rozhodol, že Palestínčanovi, ktorý bol nútený opustiť zónu pôsobenia Úradu OSN pre pomoc a prácu v prospech palestínskych utečencov na Blízkom východe, v ktorej už nemohol využívať pomoc tohto úradu, možno priznať postavenie utečenca bez toho, aby bol nútený preukázať, že má obavy pred prenasledovaním. Ak by však zónu pôsobenia UNRWA opustil dobrovoľne, obavy pred prenasledovaním by preukázať musel.

C-396/11 Radu (29. 1. 2013)

„Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatykač a postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi – Európsky zatykač vydaný na účely trestného stíhania – Dôvody odmietnutia vykonania“

Vo vnútroštátnom konaní išlo o vykonanie štyroch európskych zatykačov, ktoré vydali nemecké orgány voči rumunskému štátnemu príslušníkovi na účely trestného stíhania pre trestné činy lúpeže. Súdny dvor právo EÚ vyložil tak, že vykonávajúce súdne orgány nie sú oprávnené odmietnuť vykonať európsky zatykač vydaný na účely trestného stíhania z dôvodu, že vyžiadaná osoba nebola pred vydaním tohto zatykača vypočutá vo vydávajúcom členskom štáte.

P. Oblasť: Verejné obstarávanie**Spojené veci C-182/11 a C-183/11 Econord (29. 11. 2012)**

„Verejné zákazky na služby – Smernica 2004/18/ES – Verejný obstarávateľ vykonávajúci nad subjektom, ktorý je od neho právne odlišným subjektom a ktorému sa zákazka zadáva, kontrolu obdobnú kontrole, akú vykonáva nad vlastnými útvarmi – Neexistencia povinnosti zorganizovať zadávacie konanie podľa pravidiel práva Únie (tzv. zadávanie ‚in house‘) – Subjekt, ktorému sa zákazka zadáva, kontrolovaný spoločne viacerými územnými samosprávnymi celkami – Podmienky uplatnenia zadávania ‚in house‘“

Pokiaľ viacero verejných orgánov v postavení verejného obstarávateľa spoločne zriadi subjekt poverený plnením ich úloh vo verejnom záujme alebo pokiaľ verejný orgán vstúpi do takéhoto subjektu, tieto orgány na to, aby boli oslobodené od svojej povinnosti vyhlásiť zadávacie konanie podľa práva EÚ, musia spoločne vykonávať nad týmto subjektom kontrolu, ktorá je obdobná tej, akú vykonávajú nad svojimi vlastnými útvarmi. Uvedená podmienka je splnená, ak sa každý z týchto orgánov v uvedenom subjekte podieľa tak na základnom imaní, ako aj na riadiacich orgánoch.

C-465/11 Forposta (predtým Praxis) a ABC Direct Contact (13. 12. 2012)

„Smernica 2004/18/ES – Článok 45 ods. 2 prvý pododsek písm. d) – Smernica 2004/17/ES – Článok 53 ods. 3 a článok 54 ods. 4 – Verejné zákazky – Sektor poštových služieb – Kritériá na vylúčenie z konania na zadanie verejnej zákazky – Závažné porušenie odborných povinností – Ochrana verejného záujmu – Zachovanie spravodlivej hospodárskej súťaže“

Vnútroštátna právna úprava v Poľsku stanovuje, že k závažnému porušeniu odborných povinností vedúcemu k automatickému vylúčeniu predmetného hospodárskeho subjektu z prebiehajúceho konania na zadanie verejnej zákazky dochádza vtedy, keď verejný obstarávateľ z dôvodu okolností, za ktoré zodpovedá tento hospodársky subjekt, zrušil alebo vypovedal predchádzajúcu zmluvu o zadaní verejnej zákazky tomuto subjektu alebo od nej odstúpil, ak k tomuto zrušeniu, vypovedaniu zmluvy alebo odstúpeniu od nej došlo v lehote troch rokov pred začatím prebiehajúceho konania a hodnota nezrealizovanej verejnej zákazky je najmenej 5 % zmluvnej hodnoty. Podľa Súdného dvora takáto úprava odporuje právu EÚ. Nemožno ju odôvodniť ochranou verejného záujmu a legitímnych záujmov verejných obstarávateľov, či zachovaním spravodlivej hospodárskej súťaže medzi hospodárskymi subjektmi. Súdny dvor

zároveň zamietol návrh poľskej vlády obmedziť časové účinky rozhodnutia, keďže tá nepredložila žiadne údaje umožňujúce Súdnemu dvoru posúdiť riziko vážnych ekonomických dôsledkov pre Poľskú republiku, vyplývajúcich z tohto rozsudku.

C-159/11 Azienda Sanitaria Locale di Lecce (19. 12. 2012)

„Verejné zákazky – Smernica 2004/18/ES – Článok 1 ods. 2 písm. a) a d) – Služby – Vypracovanie štúdie o seizmickej odolnosti nemocničných zariadení a vyhodnotenie tejto odolnosti – Zmluva uzavretá medzi dvomi verejnoprávnymi subjektmi, z ktorých jedným je univerzita – Verejnoprávny subjekt, ktorý možno kvalifikovať ako hospodársky subjekt – Odplatná zmluva – Protiplnenie neprevyšujúce vynaložené náklady“

Právo EÚ v oblasti hospodárskej súťaže a verejného obstarávania bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá bez vyhlásenia verejného obstarávania povoľuje uzavretie zmluvy, ktorou si dva verejnoprávne subjekty upravujú vzájomnú spoluprácu, pokiaľ predmetom takej zmluvy nie je zabezpečiť plnenie úlohy služby vo verejnom záujme spoločnej pre tieto subjekty, neriadi sa výlučne dôvodmi a požiadavkami potrebnými na sledovanie cieľov vo verejnom záujme alebo môže postaviť súkromného poskytovateľa služieb do výhodnejšej situácie než jeho konkurentov. Splnenie uvedených kritérií prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Q. Oblasť: Voľný pohyb kapitálu

C-342/10 Európska komisia v. Fínsko (8. 11. 2012)

C-600/10 Európska komisia v. Nemecko (22. 11. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Voľný pohyb kapitálu – Článok 63 ZFEÚ – Dohoda o EHP – Článok 40 – Zdaňovanie dividend vyplácaných v prospech nerezidentských dôchodkových fondov“

Konanie C-342/10 sa týkalo žaloby EK voči Fínsku v súvislosti s vnútroštátnou úpravou zdaňovania dividend. Podľa názoru EK skutočnosť, že Fínska republika fakticky oslobodzuje od dane dividendy prijaté rezidentskými dôchodkovými fondmi, zatiaľ čo rovnaké dividendy vyplatené nerezidentským dôchodkovým fondom sú zdaňované, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu. Súdny dvor rozhodol, že Fínsko si tým, že prijalo a zachovalo v účinnosti systém diskriminačného zdaňovania dividend vyplatených nerezidentským dôchodkovým fondom, nesplnilo povinnosti vyplývajúce z práva EÚ.

Obdobne v konaní C-600/10 EK tvrdila, že Nemecko si tým, že ponechalo v platnosti právne predpisy, podľa ktorých sú dividendy, ktoré sa vyplácajú dôchodkovým fondom podliehajúcim obmedzenej daňovej povinnosti, daňovo menej výhodné ako dividendy, ktoré sa vyplácajú dôchodkovým poisťovniam podliehajúcim neobmedzenej daňovej povinnosti, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 63 ZFEÚ o voľnom pohybe kapitálu. Súdny dvor však v tomto konaní zamietol žalobu EK, nakoľko tento žalobný návrh založila iba na hypotézach, čím nedostatočne preukázala porušenia povinnosti zo strany Nemecka.

C-244/11 Európska komisia v. Grécko (8. 11. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Články 43 ES a 56 ES – Režim podmieňujúci nadobudnutie hlasovacích práv zodpovedajúcich viac ako 20 % základného imania určitých

„strategických akciových spoločností“ predchádzajúcim povolením – Stanovenie následnej kontroly určitých rozhodnutí prijatých týmito spoločnosťami“

Grécka schéma ex ante potvrdenia získania hlasovacích práv v strategických verejných podnikoch a ex post kontrola určitých rozhodnutí prijatých týmito spoločnosťami nie je v súlade s právom usadiť sa, nakoľko dáva národným orgánom takú diskrečnú právomoc, ktorú nie je jednoduché podrobiť súdnemu preskúmaniu a zahŕňa riziko diskriminácie. Súdny dvor tiež neuznal tvrdenie, že uvedené obmedzenie sleduje zabezpečenie základných služieb a fungovanie sietí nevyhnutných v každodennom živote, keďže v zmysle zásady proporcionality by sa účel sledovania všeobecného záujmu dal zabezpečiť menej reštriktívnymi opatreniami, napr. uložením pozitívnych povinností.

C-35/11 Test Claimants in the FII Group Litigation (13. 11. 2012)

„Články 49 ZFEÚ a 63 ZFEÚ – Vyplácanie dividend – Daň z príjmov právnických osôb – Vec C-446/04 – Test Claimants in the FII Group Litigation – Výklad rozsudku – Zamedzenie dvojitého hospodárskeho zdanenia – Rovnocennosť metódy oslobodenia a metódy zápočtu – Pojmy ‚daňové sadzby‘ a ‚rôzne úrovne zdaňovania‘ – Dividendy pochádzajúce z tretích krajín“

Prejudiciálne otázky v tomto konaní súviseli s aplikáciou rozsudku vo veci C-446/04¹³, pričom účelom konania bolo vyjasnenie niektorých bodov uvedeného rozsudku týkajúcich sa rozdielného zdanenia dividend pochádzajúcich od rezidentných a nerezidentných spoločností v Spojenom kráľovstve. Podľa Súdneho dvora sporná britská legislatíva predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu a súdržnosť daňového režimu bolo v tomto prípade možné chrániť menej reštriktívnymi opatreniami. Napokon Súdny dvor posudzoval, či a za akých podmienok sa spoločnosť, ktorá je rezidentom členského štátu a vlastní podiel v inej spoločnosti sídliacej v tretej krajine, môže odvolávať na čl. 63 ZFEÚ o voľnom pohybe kapitálu alebo na čl. 49 ZFEÚ o slobode usadiť sa.

R. Oblasť: Voľný pohyb osôb

C-40/11 Iida (8. 11. 2012)

„Články 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ – Charta základných práv Európskej únie – Článok 51 – Smernica 2003/109/ES – Štátni príslušníci tretích krajín – Právo na pobyt v členskom štáte – Smernica 2004/38/ES – Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občanov Únie – Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý občana Únie nesprevádza ani sa k nemu v hostiteľskom členskom štáte nepripája a ktorý ostáva v členskom štáte pôvodu občana Únie – Právo štátneho príslušníka tretej krajiny na pobyt v členskom štáte pôvodu občana, ktorý sa zdržiava v inom členskom štáte – Občianstvo Únie – Základné práva“

Vec sa týkala sporu ohľadom odmietnutia vydať pobytový preukaz na základe smernice 2004/38/ES japonskému štátnemu príslušníkovi v Nemecku. Súdny dvor stanovil, že štátny

---

¹³ Rozsudok Súdneho dvora z 12. decembra 2006 vo veci C-446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue*, Zb. 2006,s. I-11753.

príslušník tretej krajiny, ktorý sa oprávnené zdržiava v členskom štáte pôvodu svojej dcéry a manželky (Nemecko), kým ony sa presťahovali do iného členského štátu (Rakúsko), nespadá pod úpravu smernice 2004/38/ES a nemôže svoje právo na pobyt priamo odvodiť od občianstva EÚ svojej dcéry a manželky. Súdny dvor však dospel k záveru, že v konkrétnom prípade dotknutá osoba môže získať postavenie osoby s dlhodobým pobytom podľa smernice 2003/109/ES, a to bez ohľadu na svoju rodinnú situáciu.

C-461/11 Radziejewski (8. 11. 2012)

„Volný pohyb pracovníkov – Článok 45 ZFEÚ – Konanie o úplnom alebo čiastočnom odpustení dlhov – Dlužník, ktorý je fyzickou osobou – Vnútroštátna právna úprava, ktorá viaže priznanie odpustenia dlhov na podmienku bydliska“

Spor vo veci samej sa týkal žiadosti o odpustenie dlhov, podanej švédskym štátnym príslušníkom, ktorá bola štokholmskou exekučnou službou zamietnutá z dôvodu, že žiadateľ nespĺňal podmienku bydliska vo Švédsku. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora právu EÚ odporuje taká vnútroštátna právna úprava, ktorá viaže priznanie odpustenia dlhov na podmienku bydliska v dotknutom členskom štáte. Súdny dvor rovnako zamietol argument Švédska, že uvedená podmienka sleduje ochranu účinného uplatnenia nariadenia č. 1346/2000 o konkurznom konaní, keď uviedol, že konanie o odpustení dlhov nemožno klasifikovať ako konkurzné konanie, a preto sa uvedené nariadenie na konanie neaplikuje.

C-379/11 Caves Krier Frères (13. 12. 2012)

„Volný pohyb pracovníkov – Článok 45 ZFEÚ – Príspevok na podporu zamestnávania starších alebo dlhodobo nezamestnaných osôb – Podmienka registrácie na vnútroštátnom úrade práce – Podmienka bydliska – Obmedzenie – Odôvodnenie“

Vec sa týkala zamietnutia priznania príspevku na podporu zamestnávania starších alebo dlhodobo nezamestnaných osôb. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ bráni takej právnej úprave členského štátu, ktorá podmieňuje priznanie príspevku na podporu zamestnávania tým, aby nezamestnaná osoba bola zaregistrovaná ako uchádzač o prácu v členskom štáte a takáto registrácia je podmienená bydliskom v danom členskom štáte, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

S. Oblasť: Volný pohyb služieb

C-577/10 Európska komisia v. Belgicko (19. 12. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 56 ZFEÚ – Slobodné poskytovanie služieb – Vnútroštátna právna úprava ukladajúca poskytovateľom služieb, ktorí sú samostatne zárobkovo činné osoby usadené v iných členských štátoch, povinnosť predchádzajúceho vyhlásenia – Trestné sankcie – Prekážka slobodného poskytovania služieb – Objektívne odôvodnené rozlišovanie – Naliehavé požiadavky všeobecného záujmu – Zabránenie podvodom – Boj proti nekalej hospodárskej súťaži – Ochrana samostatne zárobkovo činných osôb – Proporcionalita“

EK navrhovala, aby Súdny dvor určil, že Belgické kráľovstvo si tým, že prijalo vnútroštátnu úpravu, podľa ktorej uložilo poskytovateľom služieb, ktorí sú samostatne zárobkovo činné osoby usadené v inom členskom štáte než v Belgicku, povinnosť podať pred vykonaním svojej

činnosti v Belgicku vyhlásenie, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú ustanovení o voľnom pohybe služieb, konkrétne čl. 56 ZFEÚ. Súdny dvor určil povinnosť hlásenia stanovenú právnou úpravou za neprimeranú, keďže ide nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu, ktoré uvádza Belgicko ako všeobecnú prezumpciu podvodov. V dôsledku toho povinnosť predmetného vyhlásenia Súdny dvor označil za nezlučiteľnú s čl. 56 ZFEÚ.

C-283/11 Sky Österreich (22. 1. 2013)

„Smernica 2010/13/EÚ – Poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb – Článok 15 ods. 6 – Platnosť – Udalosť veľkého záujmu pre verejnosť, ktorá je predmetom výhradných vysielacích práv – Právo na prístup vysielateľa k takýmto udalostiam na účely krátko spravodajstva – Obmedzenie prípadnej finančnej náhrady majiteľa výhradných vysielacích práv na dodatočné náklady priamo spôsobené poskytnutím prístupu – Charta základných práv Európskej únie – Články 16 a 17 – Proporcionalita“

Vec sa týkala posúdenia zlučiteľnosti čl. 15 ods. 6 smernice č. 2010/13 o audiovizuálnych mediálnych službách s Chartou základných práv EÚ, konkrétne s ustanoveniami garantujúcimi právo vlastníť majetok a slobodu podnikania. Uvedený článok totiž obmedzuje finančnú náhradu za odvysielane krátkych sekvencií udalostí, ktoré vyvolávajú veľký záujem verejnosti, na dodatočné náklady priamo spôsobené poskytnutím prístupu k signálu majiteľa výhradných vysielacích práv. Podľa Súdneho dvora spoločnosť Sky ako majiteľ výhradných vysielacích práv nemôže požadovať ochranu práva vlastníť majetok. Naopak, Súdny dvor skonštatoval zásah do slobody podnikania, avšak dospel k záveru, že je v súlade so zásadou proporcionality.

Spojené veci C-186/11 Stanleybet a i. a C-209/11 Sportingbet (24. 1. 2013)

„Články 43 ES a 49 ES – Vnútroštátna právna úprava poskytujúca výhradné právo na vykonávanie, riadenie, organizáciu a prevádzkovanie hazardných hier jedinému podniku, ktorý má právnu formu akciovej spoločnosti a je kótovaný na burze – Reklama hazardných hier a šírenie v iných členských štátoch Európskej únie – Kontrola vykonávaná štátom“

Vec sa týkala sporu ohľadom udelenia výhradného práva na vykonávanie, riadenie, organizáciu a prevádzkovanie hazardných hier a žrebov s pevnou alebo pohyblivou výhrou jedinej spoločnosti, čo obmedzilo vstup iným súťažiteľom na trh, a teda narušilo voľný pohyb služieb. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá poskytuje výhradné právo na vykonávanie, riadenie, organizáciu a prevádzkovanie hazardných hier jedinému podniku, ak na jednej strane táto právna úprava skutočne nezodpovedá snahe znížiť príležitosti na hru a systematicky obmedziť činnosti v tejto oblasti a ak na druhej strane nie je zabezpečená prísna kontrola šírenia odvetvia hazardných hier zo strany verejných orgánov v rozsahu potrebnom na boj proti trestnej činnosti súvisiacej s týmito hrami.

T. Oblasť: Voľný pohyb tovaru

C-219/11 Brain Products (22. 11. 2012)

„Prejudiciálne konanie – Zdravotnícke pomôcky – Smernica 93/42/EHS – Pôsobnosť – Výklad pojmu ‚zdravotnícka pomôcka‘ – Výrobok uvedený na trh na iné ako medicínske účely – Skúmanie fyziologického procesu – Voľný pohyb tovaru“

V tomto konaní vyložil Súdny dvor pojem "zdravotnícka pomôcka" obsiahnutý v smernici Rady 93/42/EHS. Zdravotníckou pomôckou sa rozumie výrobok, ktorý je výrobcom zhotovený na používanie pre ľudí na účely skúmania fyziologického procesu, iba pokiaľ je určený na liečebné účely.

U. Oblasť: Životné prostredie

C-34/11 Európska komisia v. Portugalsko (15. 11. 2012)

C-68/11 Európska komisia v. Taliansko (19. 12. 2012)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Kontrola znečistenia – Limitné hodnoty pre koncentrácie PM10 v okolitom ovzduší“

EK v konaní vo veci C-34/11 navrhovala, aby Súdny dvor určil, že Portugalsko si svojím konaním nesplnilo povinnosti vyplývajúce z práva EÚ, keď nezabezpečilo, aby úrovne PM10 v okolitom ovzduší v niektorých zónach a aglomeráciách neprekračovali limitné hodnoty stanovené v smernici 1999/30/ES o limitných hodnotách oxidu siričitého, oxidu dusičitého a oxidov dusíka, tuhých znečisťujúcich látok a olova v okolitom ovzduší. V časti, kde EK argumentovala porušením smernice 2008/50/ES o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe, však Súdny dvor žalobu zamietol. EK totiž nespresnila roky, pre ktoré Portugalsku vytýka nesplnenie povinnosti, a tvrdila, že ide o aktuálne porušenie. Tento žalobný návrh tak nesplnil požiadavky koherencie, jasnosti a presnosti.

Obdobne vo veci C-68/11 EK navrhovala, aby Súdny dvor konštatoval porušenia práva EÚ Talianskom z dôvodu prekročenia limitných hodnôt koncentrácie PM10 v ovzduší počas viacerých za sebou nasledujúcich rokov. Taliansko sa odvolávalo najmä na dôvody vyššej moci. Súdny dvor tento argument zamietol, nakoľko boli tieto argumenty príliš všeobecné a nepresné na to, aby mohli preukázať prípad vyššej moci odôvodňujúci nedodržanie limitných hodnôt, a konštatoval nesplnenie povinnosti.

C-416/10 Križan a i. (15. 1. 2013)

„Článok 267 ZFEÚ – Zrušenie súdneho rozhodnutia – Vrátenie veci na konanie príslušnému súdu – Povinnosť podriaďiť sa zrušujúcemu rozhodnutiu – Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Možnosť – Životné prostredie – Aarhuský dohovor – Smernica 85/337/EHS – Smernica 96/61/ES – Účasť verejnosti na rozhodovaní konaní – Výstavba skládky odpadu – Žiadosť o povolenie – Obchodné tajomstvo – Neoznámenie dokumentu verejnosti – Účinok na platnosť rozhodnutia o povolení skládky – Náprava – Posudzovanie vplyvov projektu na životné prostredie – Konečné stanovisko predchádzajúce pristúpeniu členského štátu k Únii – Časová pôsobnosť smernice 85/337 – Súdny prostriedok nápravy – Predbežné opatrenia – Odklad vykonateľnosti – Zrušenie napadnutého rozhodnutia – Právo vlastníť majetok – Zásah“

Vec sa týkala sporu ohľadom zákonnosti rozhodnutí správneho orgánu, ktorými bola povolená výstavba a prevádzka skládky odpadov v Pezinku. Podľa Súdneho dvora právo EÚ vyžaduje, aby dotknutá verejnosť mala prístup od začiatku povoľovacieho konania pre dotknutú prevádzku k územnému rozhodnutiu, o aké ide vo veci samej, a teda neumožňuje príslušným vnútroštátnym orgánom odmietnuť prístup verejnosti k takémuto rozhodnutiu tým, že sa

odvolajú na ochranu dôvernosti obchodných alebo priemyselných informácií stanovenú vnútroštátnym právom alebo právom EÚ s cieľom ochrany oprávneného hospodárskeho záujmu. Právo EÚ však nebráni takej vnútroštátnej úprave, podľa ktorej neodôvodnené odmietnutie dať dotknutej verejnosti k dispozícii územné rozhodnutie mohlo byť napravené v priebehu druhostupňového správneho konania pod podmienkou, že sú ešte otvorené všetky možnosti a riešenia a že náprava v tomto štádiu konania umožní dotknutej verejnosti mať účinný vplyv na výsledok rozhodovacieho konania, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Okrem toho Súdny dvor stanovil, že členovia dotknutej verejnosti musia mať v rámci oprávneného prostriedku proti integrovanému povoleniu príležitosť obrátiť sa na súd alebo nezávislý a nestranný orgán ustanovený na základe zákona, ktorý má právomoc nariadiť predbežné opatrenia takej povahy, aby sa dočasne odložilo uplatňovanie integrovaného povolenia, kým sa čaká na konečné rozhodnutie. Súdny dvor posúdil aj otázku, či by v rámci vnútroštátneho konania, ktorým sa zaručuje prístup dotknutej verejnosti k spravodlivosti v zmysle smernice o integrovanom povoľovaní a Aarhuského dohovoru, mohlo rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktoré zrušuje integrované povolenie vydané v rozpore s ustanoveniami uvedenej smernice, predstavovať nedôvodný zásah do vlastníckeho práva prevádzkovateľa. Dospel k názoru, že takéto zrušujúce rozhodnutie nemôže samo osebe predstavovať neodôvodnený zásah do vlastníckeho práva prevádzkovateľa.

V. Oblasť: Zásady, ciele a úlohy Zmlúv

C-394/11 *Belov* (31. 1. 2013)

„Prejudiciálne konanie – Článok 267 ZFEÚ – Pojem ‚vnútroštátny súdny orgán‘ – Nedostatok právomoci Súdneho dvora“

V dvoch mestských častiach bulharského mesta Montana, ktorých obyvateľmi sú prevažne príslušníci rómskej komunity, sú prístroje určené na meranie spotreby elektriny umiestňované na stĺpy elektrického vedenia vo výške sedem metrov, nachádzajúce sa mimo obydlí odberateľov. Vo vnútroštátnom konaní išlo o posúdenie, či uvedené opatrenie predstavuje diskrimináciu z dôvodu etnického pôvodu. Súdny dvor však odmietol svoju právomoc, pretože Komisia na ochranu pred diskrimináciou, ktorá prejudiciálne konanie iniciovala, nie je súdnym orgánom v zmysle čl. 267 ZFEÚ, keďže jej rozhodnutia sú v podstate administratívne.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Duševné vlastníctvo

T-225/06 *RENV Budějovický Budvar v. ÚHVT* (22. 1. 2013)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietské konanie – Prihlášky slovnej a obrazovej ochrannej známky Spoločenstva BUD – Označenia ‚bud‘ – Relatívny dôvod zamietnutia – Článok 8 ods. 4 nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 8 ods. 4 nariadenia (ES) č. 207/2009]“

V rokoch 1996 až 2000 žiadal americký pivovar Anheuser Busch o zápis obrazového a slovného označenia BUD ako ochrannej známky Spoločenstva pre určité druhy výrobkov, medzi ktorými bolo aj pivo. Český pivovar Budějovický Budvar podal proti zápisu ochrannej známky

Spoločenstva námietky, a to pre všetky výrobky uvedené v prihláškach, ktoré ÚHVT v celom rozsahu zamietol. Budějovický Budvar podal žalobu na Všeobecný súd, ktorý v prvom rozsudku zrušil rozhodnutia ÚHVT zamietajúce námietky českého pivovaru. Anheuser-Busch podala proti rozsudku Všeobecného súdu odvolanie na Súdny dvor, ktorý ho čiastočne zrušil a vrátil vec Všeobecnému súdu. Všeobecný súd zamietol žaloby Budějovického Budvaru v celom ich rozsahu.

Všeobecný súd najprv konštatuje, že Budějovický Budvar nepredložil ÚHVT nijaký dôkaz, ktorý by preukázal používanie skoršieho označenia v obchodnom styku pred dňom podania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva spoločnosťou Anheuser-Busch, ktorého dosah by nebol iba miestny. Dôkazy predložené Budějovickým Budvarom Všeobecný súd vylúčil alebo označil za nedostatočné. Podmienka používania označenia v obchodnom styku, ktorého dosah by nebol iba miestny, nebola podľa Všeobecného súdu splnená ani v prípade francúzskeho ani v prípade rakúskeho územia.

T-136/11 pelicantravel.com v. ÚHVT (13. 12. 2012)

„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – obrazová ochranná známka Spoločenstva pelikan – Absolútny dôvod zamietnutia – Neexistencia dobrej viery zo strany žalobcu – Článok 52, ods. 1, písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“

Pelicantravel.com s.r.o. žiadala o zrušenie zápisu ochrannej známky z dôvodu, že zápis ochrannej známky Pelikan v prospech rovnomennej spoločnosti bol vykonaný v zlej viere, pretože išlo zo strany žiadateľa o opakovanie zápisu ochranných známok, ktoré má zabrániť strate práv spojených so skoršou nepoužívanou ochrannou známkou.

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie ÚHVT a žalobu zamietol. Rozhodol, že podobnosť ochranných známok automaticky neznamená, že žiadosť o opätovné prihlásenie takejto ochrannej známky je prejavom zlej viery žiadateľa. Obmena grafického znázornenia loga a jeho zápis pre odlišné produkty je výsledkom vývoja spoločnosti a predstavuje bežnú obchodnú prax. Pri zápise takejto ochrannej známky sa uplatňuje prezumpcia dobrej viery, ktorú musí vyvrátiť žalobca. Okrem toho môže spoločnosť plánovať rozšírenie ponúkaného sortimentu služieb v budúcnosti, a preto môže v dobrom úmysle zapísať predmetnú ochrannú známku pre viacero služieb, aj ak ich v danom momente neposkytuje.

Spojené veci T-83/11 a T-84/11 Antrax It v. ÚHVT (13. 11. 2012)

„Dizajn Spoločenstva – Konanie o výmaze – Zapísaný dizajn Spoločenstva zobrazujúci rebrá radiátorov ústredného kúrenia – Skorší dizajn – Dôvod výmazu – Nedostatok osobitého charakteru – Neexistencia odlišného celkového dojmu – Článok 6 a článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 6/2002 – Saturácia stavu v danej oblasti – Povinnosť odôvodnenia“

Vec sa týkala dvoch dizajnov vertikálnych radiátorov. Všeobecný súd zrušil rozhodnutie ÚHVT v rozsahu, v ktorom sa týkalo výmazu zápisu dizajnu radiátorov žalobcu. Podľa Všeobecného súdu je totiž dôležitá miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe daného dizajnu, ktorú v danom prípade definoval s ohľadom na skutočnosť, že odvetvie radiátorov tvorených rebrami a zberačmi je z pohľadu možných dizajnov saturované, a nie s ohľadom na obmedzenia spojené s fungovaním výrobku alebo jeho časti. V dôsledku toho sú rozdiely, ktoré spočívajú v pomeroch jednotlivých rozmerov v rámci každého z predmetných dizajnov pri porovnaní aspektov, ktoré

sú pre uvedené dizajny spoločné, pre informovaného užívateľa okamžite viditeľné, a vyvolávajú odlišný celkový dojem. Nasýtenie trhu je teda faktorom, ktorý ovplyvňuje vnímanie dizajnu informovaným užívateľom (jeho celkový dojem). Túto skutočnosť ÚHVT nevezal pri svojom hodnotení do úvahy, hoci tak urobiť mal.

B. Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť

T-540/10 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (31. 1. 2013)

T-235/11 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (31. 1. 2013)

"Kohézny fond – Zníženie finančnej pomoci pôvodne poskytnutej na projekty vysokorýchlostnej trate v Španielsku – Lehota na prijatie rozhodnutia – Článok H ods. 2 prílohy II nariadenia (ES) č. 1164/94 – Článok 18 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1386/2002 – - Doplnujúce dodávky – Doplnujúce práce alebo služby - Pojem „nepredvídateľná okolnosť“ - Článok 20 ods. 2 písm. e) a f) smernice 93/38/EHS "

Svojimi žalobami sa Španielske kráľovstvo domáhalo úplného resp. čiastočného zrušenia rozhodnutí EK o znížení finančnej pomoci z Kohézneho fondu na projekty vysokorýchlostných tratí, ktoré EK prijala z dôvodu porušenia pravidiel EÚ o verejnom obstarávaní. Okrem iného argumentovalo aj tým, že zadanie vykonania prác postupom spochybneným EK si vyžiadali nepredvídateľné okolnosti. Tie mali spočívať napr. v novom územnom pláne prijatom samosprávami, v odlišných geologických podmienkach, ktoré boli odhalené až v priebehu samotných prác, resp. v spoločnej žiadosti samospráv o úpravu projektu. Všeobecný súd žaloby zamietol. Vyššie uvedené argumenty teda odmietol a z rozsudku možno vyčítať kritériá, ktoré v takomto prípade uplatňuje.

C. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-341/12 R Evonik Degussa GmbH v. Európska komisia (16. 11. 2012)

T-345/12 R Akzo Nobel NV a i. v. Európska komisia (16. 11. 2012)

"Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Hospodárska súťaž – Zverejnenie rozhodnutia konštatujúceho porušenie článku 81 ES – Zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie s informáciami poskytnutými Komisiu na základe jej oznámenia o spolupráci – Návrh na nariadenie predbežného opatrenia – Naliehavosť – fumus boni iuris – Zváženie záujmov"

EK sa z dôvodov transparentnosti rozhodla na svojej stránke zverejniť podrobnejšie nedôverné znenie rozhodnutia o karteli s peroxidom vodíka a perboritanom z roku 2006. Žalobkyne napadli príslušné rozhodnutia EK o zverejnení a požiadali tiež o vydanie predbežného opatrenia. Všeobecný súd žiadostiam vyhovel, odložil vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí a EK nariadil, aby podrobnejšie nedôverné znenie rozhodnutia z roku 2006 nezverejňovala. Potvrdil naliehavosť záujmov žalobkýň, ktoré prevažujú nad záujmom EK na nevydaní predbežného opatrenia. Napokon označil za splnenú podmienku fumus boni iuris, pretože v hlavnom konaní bude potrebné podrobne preskúmať niektoré zložité právne otázky, na ktoré judikatúra súdov EÚ doposiaľ nedala jednoznačnú odpoveď.

T-164/12 R Alstom v. Európska komisia (29. 11. 2012)

„Predbežné opatrenie – Hospodárska súťaž – Rozhodnutie Komisie odovzdať dokumenty vnútroštátnemu súdu – Dôvernosť – Právo na účinnú súdnu ochranu – Návrh na nariadenie predbežného opatrenia – Fumus boni iuris – Naliehavosť – Zváženie záujmov“

Vnútroštátny súd konajúci vo veci žaloby o náhradu škody spôsobenej spoločnosťou Alstom ako účastníkom kartelu požiadal EK o dôvernú verziu odpovede spoločnosti Alstom na vyhlásenie o námietkach. EK sa rozhodla vnútroštátnemu súdu dokument sprístupniť. Spoločnosť Alstom napadla uvedené rozhodnutie žalobou o neplatnosť a požiadala o vydanie predbežného opatrenia. Všeobecný súd žiadosti vyhovel a odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Potvrdil naliehavosť záujmu žalobkyne, ktorý prevažuje nad záujmom EK na nevydaní predbežného opatrenia. Napokon označil za splnenú podmienku fumus boni iuris, pretože v hlavnom konaní bude potrebné podrobne preskúmať nove právne otázky, doposiaľ nezodpovedané v judikatúre súdov EÚ.

T-491/07 Groupement des cartes bancaires „CB“ v. Európska komisia (29. 11. 2012)

„Hospodárska súťaž – Rozhodnutia združení podnikateľov – Trh s vydávaním platobných kariet vo Francúzsku - Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES – Tarifné opatrenia vzťahujúce sa na nových účastníkov trhu – Právo prístúpenia a mechanizmy označené ako „regulácia akvizítovej funkcie“ a „prebudenie spiacich účastníkov“ – Relevantný trh – Cieľ dotknutých opatrení – Obmedzenie súťaže z hľadiska cieľa – Článok 81 ods. 3 ES – Zjavne nesprávne posúdenie – Zásada riadnej správy vecí verejných – Proporcionalita – Právna istota“

Žalobcom v tejto veci je francúzske združenie zabezpečujúce interoperabilitu platobných kariet vo Francúzsku. Svojou žalobou napadlo rozhodnutie EK o tom, že nové interné pravidlá združenia prijaté v r. 2002, notifikované EK a zatiaľ neuvedené do praxe, predstavujú rozhodnutie združenia podnikateľov s protisúťažným cieľom, pričom združenie je povinné zrušiť ich, ako aj zdržať sa správania, ktoré by malo rovnaký alebo obdobný cieľ. Rozhodnutie je zaujímavé aj tým, že žalobca argumentoval údajným legitímnym cieľom týchto pravidiel (zamedzenie parazitizmu na členstve v združení). Všeobecný súd však tento argument odmietol vzhľadom na existujúcu judikatúru s tým, že takýto cieľ môže byť posúdený v zmysle čl. 81 ods. 3 ES, samotný však nemá vplyv na protisúťažný cieľ opatrenia v zmysle čl. 81 ods. 1 ES.

T-352/09 Novácke chemické závody v. Európska komisia (12. 12. 2012)***T-392/09 1. garantovaná a.s. v. Európska komisia (12. 12. 2012)******T-400/09 Ecka Granulate v. Európska komisia (12. 12. 2012)******T-410/09 Almamet v. Európska komisia (12. 12. 2012)***

„Hospodárska súťaž – Kartely – Trh acetylidu vápenatého a horčička pre oceľarský a plynárenský priemysel v EHP s výnimkou Írska, Španielska, Portugalska a Spojeného kráľovstva – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES – Určenie cien a rozdelenie trhu – Pokuty – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita – Rovnosť zaobchádzania – Usmernenia k metóde stanovovania pokút 2006 – Platobná schopnosť“

Svojimi žalobami sa viacerí účastníci kartelovej dohody domáhali zrušenia resp. čiastočného zrušenia rozhodnutia EK o uložení pokuty za porušenie čl. 81 ES. SR intervenovala na podporu NCHZ, pričom zdôrazňovala osobitný sociálny a ekonomický kontext, vzhľadom na ktorý mohla EK prihliadnuť na platobnú neschopnosť podniku a znížiť uloženú pokutu. Existenciu takéhoto osobitného kontextu Všeobecný súd síce konštatoval, žalobcovi sa však nepodarilo preukázať, že uloženie pokuty by viedlo k strate hodnoty jeho majetku. Preto nebolo možné uplatniť príslušné ustanovenie Usmernení EK, ktoré ustanovuje možnosť zníženia pokuty.

T-332/09 Electrabel v. Európska komisia (12. 12. 2012)

„Hospodárska súťaž - Koncentrácie - Rozhodnutie, ktorým sa ukladá pokuta za uskutočnenie koncentrácie - Povinnosť pozastaviť koncentráciu - Povinnosť odôvodnenia - Nesprávne posúdenie - Premlčanie - Suma pokuty“

Belgická spoločnosť Electrabel, ktorá podniká v oblasti elektriny a zemného plynu, je od roku 2008 súčasťou skupiny GDF Suez. V roku 2003 zvýšila svoju majetkovú a rozhodovaciu účasť v spoločnosti Compagnie nationale de Rhône, zaoberajúcej sa výrobou a distribúciou elektrickej energie. Túto skutočnosť však notifikovala ako koncentráciu EK až v roku 2007, za čo jej EK uložila pokutu. Spoločnosť Electrabel na Všeobecnom súde so svojou žalobou proti tomuto rozhodnutiu EK neuspela a Všeobecný súd jej pokutu neznížil ani v rámci svojej neobmedzenej právomoci.

D. Oblasť: Inštitucionálne otázky

T-320/11 Maďarsko v. Európska komisia (18. 12. 2012)

„Žaloba o neplatnosť – Lehota na podanie žaloby – Okamih začatia plynutia lehoty – Zmeškanie lehoty – Neprípustnosť“

Všeobecný súd odmietol žalobu Maďarska o neplatnosť rozhodnutia EK ako neprípustnú z dôvodu, že bola podaná po uplynutí lehoty na jej podanie, teda oneskorene.

Maďarsko sa pokúšalo tvrdiť, že vzhľadom na to, že mu bol napadnutý akt notifikovaný v rovnaký deň, ako bol tento akt publikovaný v Ú. v. EÚ, pre podanie žaloby o neplatnosť tohto aktu podľa čl. 263 ZFEÚ je rozhodujúce jeho uverejnenie a nie oznámenie. Maďarsko tvrdilo, že čl. 102 ods. 1 Rokovacieho poriadku poskytuje dodatočnú lehotu 14 dní po uverejnení aktu, a preto jeho žaloba nie je oneskorená. Všeobecný súd takýto argument neprijal a dospel k záveru, že vzhľadom na to, že Maďarsko bolo výslovným adresátom individuálneho aktu, napadnutý akt vyvolal účinky voči Maďarsku v deň jeho notifikácie. Z tohto dôvodu lehota na podanie žaloby o neplatnosť tohto aktu začala plynúť dňom jeho notifikácie a nie uverejnením v Ú. v. EÚ.

Spojené veci T-346/11 a T-347/11 Gollnisch v. Európsky parlament (17. 1. 2013)

„Výsady a imunity – Člen Európskeho parlamentu – Rozhodnutie o zbavení imunity – Činnosť bez spojitosti s funkciami poslanca – Konanie o pozbavení imunity – Rozhodnutie o zamietnutí ochrany výsad a imunit – Strata záujmu na konaní – Nie je dôvod rozhodnúť“

Všeobecný súd týmto rozsudkom zamietol žaloby člena EP, ktorými napadol jednak rozhodnutie EP, ktorým ho zbavil imunity, a jednak rozhodnutie EP, ktorým zamietol žalobcovu žiadosť o ochranu výsad a imunit.

Všeobecný súd v tejto veci najmä skúmal konanie o žiadosti o zbavenie imunity a konanie o žiadosti o ochranu imunity a výsad vo vzťahu k čl. 8 a 9 Protokolu o výsadách a imunitách (ďalej len „Protokol“). Pripomenul, že je potrebné rozlišovať medzi uvedenými článkami. Čl. 8 Protokolu zakladá absolútnu imunitu, ktorej obsah je vymedzený len právom EÚ a ktorej poslanca EP nemožno zbaviť. Naproti tomu čl. 9 Protokolu odkazuje na právnu úpravu členských štátov a člen EP jej môže byť zbavený.

E. Oblasť: Poľnohospodárstvo

T-194/10 Maďarsko v. Európska komisia (8. 11. 2012)

„Žaloba o neplatnosť – Nariadenie (ES) č. 1234/2007 – Nariadenie (ES) č. 607/2009 – Databáza E-Bacchus – Zápis chráneného označenia pôvodu „Vinohradnícka oblasť Tokaj“ s uvedením Slovenska ako krajiny pôvodu – Akt, proti ktorému nemožno podať opravný prostriedok – Neprípustnosť“

Svojou žalobou v tejto veci žiadalo Maďarsko zrušenie zápisu, ktorým EK zapísala pre SR do elektronického registra E-Bacchus chránené označenie pôvodu „Vinohradnícka oblasť Tokaj“. SR intervenovala na podporu EK. Všeobecný súd žalobu zamietol ako neprípustnú potom, čo vyložil právnu povahu zápisov do uvedeného registra. Podľa neho zápisy názvov vín, ktoré už boli k 1. augustu 2009 chránené na vnútroštátnej úrovni, nevyvolávajú právne účinky, keďže ich ochrana na úrovni EÚ vzniká automaticky. Preto takýto úkon EK nemôže byť napadnutý žalobou o neplatnosť. Tento rozsudok bol medzičasom napadnutý Maďarskom odvolaním na Súdnom dvore.¹⁴

T-46/09 Grécko v. Európska komisia (22. 1. 2013)

„EPUZF – Záručná sekcia – Výdavky vylúčené z financovania – Spracovanie citrusových plodov, bavlny, hovädzieho a teľacieho mäsa a olivového oleja – Finančný audit – Kľúčové kontroly – Proporcionalita – Opakovanie – Povinnosť odôvodnenia“

Všeobecný súd zamietol žalobu Grécka, ktorou napadlo rozhodnutie EK o vylúčení niektorých výdavkov vynaložených členskými štátmi v rámci záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) v rozsahu, v akom vylúčilo výdavky vynaložené Gréckom.

Grécko namietalo, že zdvojnásobenie sadzby opravy v prípade opakovania zistených nedostatkov nemá v príslušných právnych predpisoch náležitý právny základ. Tiež tvrdilo, že na to, aby mohol byť prijatý záver o opakovaných nedostatkoch, treba zistiť presne tie isté nedostatky, aké boli konštatované predtým, k čomu v predmetnom prípade nedošlo, keďže došlo k celkovému zlepšeniu systému. Všeobecný súd tieto argumenty zamietol a skonštatoval, že nedostatky sú podobné, týkajú sa toho istého sektora (citrusové plody), sú pripísateľné tomu

---

¹⁴ Prebiehajúce konanie vo veci C-31/13 P *Maďarsko v. Európska komisia*.

istému členskému štátu a považujú sa za rozhodujúce na účely uplatnenia zvýšenej sadzby opravy. EK tak správne konštatovala opakujúcu sa povahu týchto nedostatkov.

F. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-590/10 Gabi Thesing a Bloomberg Finance v. Európska centrálna banka (29. 11. 2012)

„Prístup k dokumentom - Rozhodnutie 2004/258/ES - Dokumenty týkajúce sa verejného dlhu a deficitu členského štátu - Zamietnutie prístupu - Výnimka týkajúca sa hospodárskej politiky Únie alebo členského štátu - Čiastočné zamietnutie prístupu“

Svojou žalobou v tejto veci napadla novinárka G. Thesing spolu so svojim zamestnávateľom vydávajúcim Bloomberg News rozhodnutie ECB o zamietnutí prístupu k dokumentom, týkajúcim sa makroekonomického hospodárenia Grécka a jeho swapových transakcií. Všeobecný súd potvrdil správnosť rozhodnutia ECB, ktorá sprístupnenie odmietla s odkazom na ochranu verejného záujmu na ochrane hospodárskej politiky EÚ a členského štátu. Vec je v súčasnosti v odvolacom konaní na Súdnom dvore.¹⁵

T-167/10 Evropaiki Dynamiki v. Európska komisia (6. 12. 2012)

„Prístup k dokumentom - Nariadenie (ES) č. 1049/2001 - Žiadosti o cenovú ponuku - Zamietnutie prístupu - Žaloba o neplatnosť - Lehota na podanie žaloby - Začiatok plynutia - Prípustnosť - Výnimka týkajúca sa ochrany hospodárskej politiky Európskej únie - Výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov tretej osoby - Výnimka týkajúca sa ochrany vo verejnom záujme v oblasti verejnej bezpečnosti - Povinnosť odôvodnenia“

Spoločnosť Evropaiki Dynamiki požadovala prístup k značnému množstvu dokumentov týkajúcich sa verejného obstarávania realizovaného EK. Tá vybrala z požadovaných dokumentov vzorku (67 dokumentov z požadovaných približne 6900), pričom dospela k záveru o existencii dôvodu nesprístupnenia u všetkých dokumentov zo vzorky v zmysle nariadenia 1049/2001. Následne tento záver vztiahla na všetky požadované dokumenty. Všeobecný súd jednak odhalil nesprávnosť záverov EK, pokiaľ ide o existenciu dôvodu nesprístupnenia dokumentov zo vzorky, a následne odmietol metódu vzorky ako takú, vzhľadom na požiadavku individuálneho posúdenia existencie dôvodu nesprístupnenia pri každom jednom požadovanom dokumente. Rovnako Všeobecný súd odmietol, že by automatický email o doručení správy, predložený EK, bol rozhodujúci pre začatie plynutia lehoty na podanie žaloby.

T-392/07 Guido Strack v. Európska komisia (15. 1. 2013)

„Prístup k dokumentom - Rozhodnutie 2004/258/ES - Dokumenty týkajúce sa opakovaných žiadostí o informácie a veci prejednávané Všeobecným súdom – Register dokumentov – Žaloba o neplatnosť – Implicitné odmietnutie prístupu k dokumentom – Záujem na konaní – Prípustnosť – Čiastočné odmietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu súkromia a nedotknuteľnosti osoby – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretích osôb – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu rozhodovacieho procesu – Povinnosť odôvodnenia – Mimosmluvná zodpovednosť“

¹⁵ Prebiehajúce konanie vo veci C-28/13 P *Thesing a Bloomberg Finance v. ECB*.

Žalobca sa domáhal zrušenia tak explicitných, ako aj implicitných rozhodnutí EK o odmietnutí prístupu k dokumentom. Všeobecný súd mu čiastočne vyhovel. Podľa názoru žalobcu zároveň trvalo konanie pred Všeobecným súdom príliš dlho, čo malo predstavovať porušenie jeho práv podľa čl. 6 EDLP. Žalobca preto počas konania požiadal, aby mu Všeobecný súd z tohto dôvodu priznal náhradu škody vo výške minimálne 2 000 eur resp. aby prípadne túto žiadosť postúpil na prejednanie Súdnemu dvoru. Všeobecný súd tento návrh odmietol ako neprípustný, pričom podľa jeho názoru môže o takomto návrhu rozhodovať len odlišné rozhodovacie zloženie Všeobecného súdu, a to na základe samostatného návrhu. Aj keby skutočne šlo o prieťahy v tomto konaní, nemohli by ako také odôvodňovať zrušenie napadnutých rozhodnutí.

G. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-496/10 Bank Mellat v. Rada EÚ (29. 1. 2013)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov – Povinnosť odôvodnenia – Právo na obhajobu – Právo na účinnú súdnu ochranu – Zjavne nesprávne posúdenie“

Všeobecný súd v tomto rozsudku skúmal argumenty Rady EÚ a EK, ktoré odvolávajúci sa na judikatúru ESLP tvrdili, že z hľadiska práva EÚ sa právnické osoby, ktoré sú odnožami tretích štátov, nemôžu dovoliť ochrany a záruk spojených so základnými právami. Keďže žalobkyňa je podľa nich odnožou iránskeho štátu, toto pravidlo sa na ňu uplatňuje. Všeobecný súd konštatoval, že právo EÚ neobsahuje také pravidlo, ktoré právnickým osobám, ktoré sú odnožami tretích štátov, bráni v tom, aby sa vo svoj prospech dovolávali pred súdom EÚ ochrany a záruk spojených so základnými právami za predpokladu, že sú tieto práva zlučiteľné s ich postavením ako právnickej osoby.

Všeobecný súd ďalej dospel k záveru, že Rada EÚ sčasti porušila povinnosť odôvodnenia v prípade napadnutých aktov a sčasti sa dopustila zjavne nesprávneho právneho posúdenia, keďže dôvody, ktoré Rada EÚ uviedla voči žalobkyni, neodôvodňujú prijatie reštriktívnych opatrení voči žalobkyni. Z týchto dôvodov žalobe vyhovel a napadnuté akty zrušil.